PID	U0HSX00MZB5V	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-20845/2026/500	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-S0223/2026/VZ	
Datum, místo	11. 6. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, ve správním řízení zahájeném dne 1. 4. 2026 z moci úřední, jehož účastníkem je

- Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) citovaného zákona jmenovaným obviněným v souvislosti s veřejnou zakázkou „Vytvoření informačního systému e-Turista“, která byla zadána v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 7. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 7. 2024 pod ev. č. Z2024-009668, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 7. 2024 pod ev. č. 454985-2024, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 – **se dopustil pokračujícího přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **tím, že postupoval v rozporu s § 222 odst. 1** citovaného **zákona**, když bez provedení některého z v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení uvedených v § 3 citovaného zákona či jiného citovaným zákonem aprobovaného postupu **umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy** o dílo uzavřené dne 15. 11. 2024 s vybraným dodavatelem – InQool, a.s., IČO 29222389, se sídlem Svatopetrská 35/7, 617 00 Brno – na realizaci veřejné zakázky „Vytvoření informačního systému e Turista“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 7. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 7. 2024 pod ev. č. Z2024-009668, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 7. 2024 pod ev. č. 454985-2024, ve znění pozdějších oprav, **po dobu jeho trvání**, když

- **dne 13. 2. 2025 uzavřel dodatek č. 1** k výše specifikované smlouvě o dílo, **kterým prodloužil termín plnění** z původního termínu 31. 3. 2025 uvedeného v čl. 6.3 a 6.4 citované smlouvy o dílo na nový termín 31. 5. 2025 **a současně prodloužil termín pro globální specifikaci** z původních 10 týdnů na nový termín 18 týdnů ode dne nabytí účinnosti citované smlouvy o dílo, a

- **dne 7. 5. 2025 uzavřel dodatek č. 2** k výše specifikované smlouvě o dílo**, kterým prodloužil termín plnění** z termínu 31. 5. 2025 uvedeného v čl. 6.3 citované smlouvy ve znění jejího dodatku č. 1 na nový na termín 31. 7. 2025,

čímž se dopustil změn, které by ve smyslu § 222 odst. 3 písm. a) citovaného **zákona umožnily účast jiných dodavatelů nebo by mohly ovlivnit výběr dodavatele** ve výše specifikovaném zadávacím řízení, pokud by zadávací podmínky původního zadávacího řízení odpovídaly těmto změnám, aniž by byly splněny podmínky pro aplikaci některé z výjimek dle § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 citovaného zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele.

II.

Obviněný – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a**) **zákona č. 134/2016 Sb**., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Vytvoření informačního systému e-Turista“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 7. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 7. 2024 pod ev. č. Z2024-009668, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 7. 2024 pod ev. č. 454985-2024, ve znění pozdějších oprav, **nedodržel pravidlo stanovené v § 99 odst. 2 citovaného zákona, když neprodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby od odeslání změny zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku, tj. 31 dnů, ačkoliv provedl prostřednictvím dokumentu „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 3“ změnu zadávací dokumentace spočívající v prodloužení termínu plnění předmětu citované veřejné zakázky z původního termínu 15. 12. 2024 na termín 31. 3. 2025**, kdy se jednalo o změnu zadávací dokumentace, která mohla rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a citovaný obviněný zadal veřejnou zakázku, když dne 15. 11. 2024 uzavřel s vybraným dodavatelem – InQool, a.s., IČO 29222389, se sídlem Svatopetrská 35/7, 617 00 Brno – smlouvu na plnění citované veřejné zakázky.

III.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí **se obviněnému** – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **ukládá pokuta 122 000 Kč** (sto dvacet dva tisíc korun českých). Pokuta je splatná do **dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 – ukládá povinnost **uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč** (dva tisíce pět set korun českých). Náklady řízení jsou splatné do **dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP OBVINĚNÉHO PŘI POŘIZOVÁNÍ PLNĚNÍ

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek,

v rozhodném znění (dále jen „zákon“) – zahájil podle zákona dne 26. 7. 2024 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Vytvoření informačního systému e-Turista“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 7. 2024 pod ev. č. Z2024-009668, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 29. 7. 2024 pod ev. č. 454985-2024, ve znění pozdějších oprav (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).

2. Předmětem veřejné zakázky dle čl. 2.1 zadávací dokumentace je

   a) dodávka a nasazení IS eTurista, tj. vývoj, dodávka a implementace IS eTurista, poskytnutí potřebných uživatelských a vlastnických práv, školení uživatelů systému, vypracování akceptačních testů a testování systému, předání dokumentace k systému, pilotní provoz a zprovoznění do produkční verze;

   b) zajištění vybraných provozních služeb;

   c) zajištění rozvoje díla;

   d) přesun díla (na základě požadavku objednatele, a to i opakovaného)

3. Dne 15. 11. 2024 obviněný uzavřel smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky s vybraným dodavatelem – InQool, a.s., IČO 29222389, se sídlem Svatopetrská 35/7, 617 00 Brno (dále jen „smlouva na plnění veřejné zakázky“ a „vybraný dodavatel“).

4. Dne 13. 2. 2025 obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem dodatek č. 1 smlouvy na plnění veřejné zakázky, kterým došlo k prodloužení termínu plnění z původního dne 31. 3. 2025 na den 31. 5. 2025 (dále jen „dodatek č. 1“).

5. Dne 7. 5. 2025 obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem dodatek č. 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky, kterým došlo k prodloužení termínu plnění ze dne 31. 5. 2025 na den 31. 7. 2025 (dále jen „dodatek č. 2“).

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

6. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 a § 270 odst. 5 zákona příslušný k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona zadavatelem a k dozoru nad dodržováním pravidel pro postup v zadávacím řízení nebo pro zvláštní postup podle části šesté zákona stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie zadavatelem, jakož i k projednávání přestupků podle zákona, obdržel podnět ze dne 14. 7. 2025, v němž bylo tvrzeno, že obviněný uzavřením dodatků č. 1 a 2 na smlouvu na plnění veřejné zakázky postupoval v rozporu se zákonem, jelikož se v případě změn provedených na základě těchto dodatků nejednalo o nepodstatnou změnu závazku dle § 222 zákona a dále, že obviněný neprodloužil lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv měnil zadávací dokumentaci. Úřad si v rámci šetření podnětu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0554/2025/VZ vyžádal od obviněného vyjádření k obsahu předmětného podnětu a zároveň jej vyzval k zaslání příslušné dokumentace k veřejné zakázce. Obviněný se k tvrzením uvedeným v předmětném podnětu vyjádřil ve vyjádření ze dne 24. 7. 2025 (dále jen „vyjádření obviněného k podnětu“).

Vyjádření obviněného k podnětu

7. Obviněný ve svém vyjádření na úvod podotkl, že vytvoření informačního systému e-Turista je spolufinancováno z prostředků Národního plánu obnovy, přičemž vytvoření tohoto systému bylo jedním z indikátorů, kterého mělo být dosaženo do dne 31. 12. 2024. Za účelem využití možnosti spolufinancování nebylo možné vyčkávat se zahájením zadávacího řízení na ustálení legislativní úpravy.

8. Obviněný dále uvedl, že ke smlouvě na plnění veřejné zakázky uzavřel dva dodatky, kterými byly provedeny změny závazku z této smlouvy podle § 222 odst. 6 zákona. Příčinou změn závazku byl průběh legislativního procesu u návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „novela zákona č. 159/1999 Sb.“). Vláda schválila tento návrh zákona dne 17. 7. 2024 a v den zahájení zadávacího řízení byl daný návrh obviněným předložen Poslanecké sněmovně.

9. K dodatku č. 1 obviněný uvedl, že jeho uzavření bylo vyvoláno mimořádnou legislativní situací, která vyústila v posun termínu zhotovení předmětu veřejné zakázky na den 31. 5. 2025. Vytvoření systému e-Turista je úzce spojeno s novelou zákona č. 159/1999 Sb., která definuje právní rámec pro fungování tohoto systému. Ačkoliv obviněný v době zahájení zadávacího řízení počítal se standardními lhůtami legislativního procesu a zahrnul do nich i časovou rezervu, doba schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. překročila jakoukoliv předvídatelnost. Návrh zákona byl Poslanecké sněmovně předložen dne 26. 7. 2024, přičemž v době uzavření dodatku č. 1 stále neproběhlo ani první čtení tohoto zákona. Tento extrémní legislativní průtah je u vládního návrhu, u kterého lze předpokládat politickou podporu, výjimečný. Toto zdržení bylo natolik abnormální, že jej obviněný jednající s náležitou péčí nemohl předvídat. Finální podoba zákona přímo ovlivňuje rozsah funkcionalit informačního systému, jeho integraci s ostatními systémy a zpracování osobních údajů. Finalizace předmětu plnění by v této fázi znamenala riziko následného přepracování systému v důsledku změn zákonné úpravy, což by vedlo k neúčelnému vynakládání veřejných prostředků.

10. K dodatku č. 2 obviněný uvedl, že tento dodatek reagoval na konkrétní obsah pozměňovacích návrhů, které byly předloženy v průběhu druhého čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. po uzavření dodatku č. 1. Dané návrhy mohou zásadním způsobem proměnit technické požadavky systému e-Turista, jelikož se týkají rozšíření přístupu k registru pro orgány veřejné správy, které doposud nebyly zamýšleny jako uživatelé systému, a zásahu do způsobu zakládání záznamů v registru a do architektury kontrolních mechanismů. Tyto změny nelze řešit drobnou úpravou systému v rámci údržby. Obviněný tyto změny nemohl předvídat, jelikož nebyly zmiňovány v mezirezortním připomínkovém řízení. Pokud by obviněný tyto změny nereflektoval, došlo by buď k vývoji nekompatibilního systému, nebo k jeho neplnému právnímu souladu.

11. Obviněný dále uvedl, že mu není zřejmé, jakou informaci z vysvětlení zadávací dokumentace měl při uzavření dodatků dle pisatele podnětu popřít. Zadávací dokumentace byla v zadávacím řízení několikrát změněna a vždy současně došlo k přiměřenému prodloužení lhůty pro podání nabídek v souladu s § 99 odst. 2 zákona. Obviněný v návaznosti na změnu termínu plnění prodloužil lhůtu pro podání nabídek z původního data 26. 8. 2024 nejprve na den 30. 8. 2024, poté na den 10. 9. 2024 a nakonec na den 12. 9. 2024. Obviněný tedy lhůtu k podání nabídek prodloužil celkem o 17 dní, přičemž tak učinil v souladu se zákonem. Obviněný posoudil dopad změny termínu plnění na možný okruh účastníků zadávacího řízení, přičemž dospěl k závěru, že se

nejedná o změnu, která by fakticky rozšiřovala možnost účasti dalších dodavatelů. Daná změna spočívala v posunu termínu plnění, nikoliv ve změně rozsahu, předmětu či způsobu plnění veřejné zakázky. Nebyly tak dotčeny kvalifikační požadavky na technické řešení či jiná podmínka, na jejímž základě by se mohl některý dodavatel nově rozhodnout, že podá do zadávacího řízení nabídku. Tento výklad odpovídá dle obviněného rozhodovací praxi Úřadu. Z žádných objektivně doložených skutečností nevyplývá, že by došlo k reálnému zásahu do práv dodavatelů. Dodavatelé měli reálnou možnost účastnit se zadávacího řízení a této možnosti i využili. Posun lhůty navíc proběhl v době, kdy již značná část lhůty pro podání nabídek uplynula a většina dodavatelů měla své nabídky pravděpodobně rozpracované. Prodloužením lhůty o 17 dní tak byl dodavatelům poskytnut dodatečný prostor ke zohlednění změny při zachování zásad transparentnosti a rovného přístupu. Obviněný zdůrazňuje, že k prodloužení lhůty objektivně došlo, obviněný postupoval transparentně a zveřejnil všechny změny v zákonných systémech, nedošlo k žádné stížnosti nebo signálu z trhu o nepřiměřenosti lhůty a skutečná účast více dodavatelů v zadávacím řízení svědčí o reálném zachování rovnosti přístupu. Obviněný je proto přesvědčen, že neporušil zákon.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

12. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k postupu obviněného při zadávání veřejné zakázky Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), v návaznosti na § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), řízení o přestupku z moci úřední vydáním příkazu č. j. ÚOHS-12228/2026/500 ze dne 1. 4. 2026 (dále jen „příkaz“). Příkaz byl obviněnému doručen stejného dne.

13. Ve výroku I. příkazu Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že bez provedení některého z v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení uvedených v § 3 zákona či jiného zákonem aprobovaného postupu umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy na plnění veřejné zakázky uzavřené s vybraným dodavatelem na realizaci veřejné zakázky po dobu jeho trvání, když dne 13. 2. 2025 uzavřel dodatek č. 1, kterým prodloužil termín plnění z původního termínu 31. 3. 2025 uvedeného v čl. 6.3 a 6.4 smlouvy na plnění veřejné zakázky na nový termín 31. 5. 2025 a současně prodloužil termín pro globální specifikaci z původních 10 týdnů na nový termín 18 týdnů ode dne nabytí účinnosti smlouvy na plnění veřejné zakázky, a dne 7. 5. 2025 uzavřel dodatek č. 2, kterým prodloužil termín plnění z termínu 31. 5. 2025 uvedeného v čl. 6.3 této smlouvy ve znění jejího dodatku č. 1 na nový na termín 31. 7. 2025, čímž se dopustil změn, které by ve smyslu § 222 odst. 3 písm. a) zákona umožnily účast jiných dodavatelů nebo by mohly ovlivnit výběr dodavatele v zadávacím řízení, pokud by zadávací podmínky původního zadávacího řízení odpovídaly těmto změnám, aniž by byly splněny podmínky pro aplikaci některé z výjimek dle § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele.

14. Ve výroku II. příkazu Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 99 odst. 2 zákona, když neprodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby od odeslání změny zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku, tj. 31 dnů, ačkoliv provedl prostřednictvím dokumentu „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 3“ změnu zadávací dokumentace spočívající v prodloužení termínu plnění předmětu veřejné zakázky z původního termínu 15. 12. 2024 na termín 31. 3. 2025, kdy se jednalo

o změnu zadávací dokumentace, která mohla rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a zadal veřejnou zakázku.

15. Výrokem III. příkazu uložil Úřad za spáchání uvedených přestupků obviněnému pokutu ve výši 120 000 Kč.

16. Příkaz byl obviněnému doručen dne 1. 4. 2026 a tímto dnem bylo podle § 249 ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o přestupku z moci úřední.

17. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 68 písm. a) zákona o přestupcích obviněný.

18. Dne 9. 4. 2026 obdržel Úřad proti příkazu neodůvodněný odpor obviněného ze stejného dne (dále jen „odpor“).

Další průběh řízení o přestupku

19. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

20. Usnesením ze dne 10. 4. 2026 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhovat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu vyjádřit v řízení své stanovisko.

21. Dne 20. 4. 2026 obdržel Úřad vyjádření obviněného ze stejného dne (dále jen „vyjádření obviněného ze dne 20. 4. 2026“).

Vyjádření obviněného ze dne 20. 4. 2026

22. Obviněný ohledně výroku I. příkazu namítá, že Úřad svou argumentaci v něm opírá o rešerši ohledně délky trvání legislativního procesu, v rámci které zjistil, že od roku 2023 došlo během schvalování několika novel zákonů předložených vládou k výrazným zdržením v rámci prvních dvou čtení těchto novel. Obviněný též provedl rešerši legislativního procesu a zjistil, že od roku 2023 do konce funkčního období předchozí Poslanecké sněmovny jí bylo předloženo 159 vládních návrhů novel zákonů, u nichž první a druhé čtení proběhlo ve významně krátkých dobách. Například u zákona č. 75/2023, kterým se mění zákon č. 66/2022 Sb., o opatřeních v oblasti zaměstnanosti a oblasti sociálního zabezpečení v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, první čtení proběhlo 11 dní po předložení daného návrhu zákona Poslanecké sněmovně a ke druhému čtení došlo 15 dní od předložení návrhu daného zákona. U zákona č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, první čtení proběhlo 13 dní po předložení návrhu výše uvedeného zákona a druhé čtení 55 dní od předložení návrhu daného zákona a u zákona č. 281/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, první čtení proběhlo 28 dní po předložení daného návrhu a druhé čtení 58 dní od předložení tohoto návrhu zákona. Obviněný též odkazuje na zákon č. 254/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, u kterého první čtení proběhlo 13 dní po předložení tohoto návrhu zákona a druhé čtení proběhlo 49 dní od předložení návrhu daného zákona. Úřad má na základě zásady materiální pravdy povinnost vypořádat se s tvrzením obviněného, že v šetřeném období probíhala v Poslanecké sněmovně projednávání vládních návrhů novel zákonů, která byla

výrazně kratší než ty, které uvádí Úřad v příkazu. Úřad by tak měl nově posoudit naplnění podmínek změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku dle § 222 odst. 6 zákona.

23. Obviněný nemohl novelu zákona č. 159/1999 Sb. předložit Poslanecké sněmovně dříve, jelikož teprve dne 29. 4. 2024 bylo v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. 4. 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724 (dále jen „nařízení č. 2024/1028“), jehož vnitrostátní adaptace tvoří podstatnou část novely zákona č. 159/1999 Sb.

24. Obviněný dále uvádí, že termín plnění veřejné zakázky nejpozději dne 31. 12. 2024 byl v době realizace zadávacího řízení stanoven v revidované příloze návrhu prováděcího rozhodnutí Rady, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) (ST 11047/21 INIT; ST 11047/21 ADD 1; ST 11047/21 COR 1) ze dne 8. 9. 2021 o schválení posouzení plánu pro oživení a odolnost Česka (dále také „prováděcí rozhodnutí CID“). Stanovení pozdějšího termínu plnění v rámci zadávacího řízení by znamenalo riziko nesplnění hlavního monitorovacího indikátoru projektu s názvem „e-Turista-online registr ubytovaných hostů v ČR“. Též by bylo ohroženo získání finančních prostředků prostřednictvím projektu Národního plánu obnovy, jelikož by nedošlo k naplnění milníku č. 9 s názvem „Plný provoz čtyř informačních systémů“ a související komponenty 1.1 Národního plánu obnovy, kvůli čemuž hrozilo snížení příjmů státního rozpočtu ve výši až 3 000 000 000 Kč. Na základě předběžného příslibu, který obviněný obdržel od Evropské komise koncem srpna 2024, prodloužil termín plnění na 31. 3. 2025. K prvnímu čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. poté došlo dne 17. 12. 2024, avšak nestandardně bylo projednávání této novely přerušeno a k jeho dokončení došlo dne 13. 2. 2025. Jelikož bylo obviněnému zřejmé, že ke druhému čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. nedojde dřív než na konci března 2025, zahájil jednání o změně termínu dodání na den 31. 5. 2025 s očekáváním, že se jedná o dostatečný časový prostor pro dokončení schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb.

25. Ke druhému čtení zákona obviněný uvádí, že k tomuto čtení došlo v dubnu 2025 a byly v rámci něj podány pozměňovací návrhy, které by v případě akceptace měly podstatný vliv na obsah novely zákona č. 159/1999 Sb. Došlo by například k novému uložení povinnosti při registraci ubytovacího zařízení nebo jednotky pro poskytování ubytování zapsat, resp. do informačního systému e-Turista nahrát kolaudační rozhodnutí, kdy s tímto procesem nebylo počítáno při psaní technické specifikace. Dále by došlo k rozšíření přístupu do informačního systému pro stavební úřady, kraje, obce a hasičský záchranný sbor, což by zásadním způsobem změnilo nastavení veřejné zakázky. Další pozměňovací návrhy by výrazným způsobem upravovaly shromažďované údaje, což by mělo vliv na další vývoj díla. Obviněný proto dne 30. 4. 2025 podal žádost k Ministerstvu vnitra o posunutí termínu plnění na den 31. 7. 2025. Termín plnění díla tak nebyl ze strany obviněného stanoven svévolně.

26. Obviněný shrnuje, že při realizaci veřejné zakázky byl omezen zdržením v legislativním procesu na úrovni Evropské unie, poté délkou vnitrostátního legislativního procesu, která nebyla standardní a očekávatelná. Obviněný nepředpokládal, že dojde k přerušení prvního čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. Obviněný jako řádný hospodář činil kroky k tomu, aby mohlo být na veřejnou zakázku využito spolufinancování z Národního plánu obnovy. Jelikož zdržení v rámci legislativního procesu nemohl očekávat, je třeba toto zdržení považovat za okolnost umožňující použití změny závazku dle § 222 odst. 6 zákona. V průběhu zadávacího řízení nebylo možno dosáhnout takové změny díla, kterou by se lhůta plnění prodloužila více než na tehdy schválený

termín 31. 3. 2025. Obviněný navrhuje, aby si Úřad v rámci dokazování obstaral stanovisko příslušného útvaru Ministerstva vnitra.

27. Dle obviněného nelze danou situaci posuzovat zpětně, ale je třeba ji vnímat jako posloupnost jednotlivých izolovaných fází a v nich učiněných rozhodnutí obviněným na základě dostupných informací. Obviněný si klade otázku, jak měl dle Úřadu postupovat, zda měl v rámci zadávání veřejné zakázky rezignovat na významné spolufinancování z Národního plánu obnovy, když s ohledem na spolufinancování projektu nebylo možné vázat termín plnění veřejné zakázky na dokončení legislativního procesu, jak navrhuje Úřad v příkazu. Dle obviněného byl ve fázi zadávacího řízení stanoven sice krátký, ale reálný termín pro dodání plnění, který byl objektivně odůvodněn jak milníkem č. 9 Národního plánu obnovy, tak předpokládaným průběhem legislativního procesu. Úřad v příkazu vytváří přísnou rozhodovací praxi ohledně splnění podmínek pro užití § 222 odst. 6 zákona, která nutí obviněného rezignovat na hospodárné vynakládání prostředků.

28. K výroku II. příkazu obviněný namítá, že Úřad svou úvahu o nedostatečném prodloužení lhůty pro podání nabídek ve smyslu § 99 odst. 2 zákona odůvodňuje pouze odkazem na rozsudek Městského soudu č. j. 5 A 21/2024-58 ze dne 31. 1. 2025. Obviněný je však nadále toho názoru, že změna termínu plnění nepředstavuje změnu, která by rozšiřovala okruh potenciálních dodavatelů. Úřad tuto skutečnost nijak neprokázal, proto by se měl obrátit na subjekty působící na relevantním trhu, zda by pro ně mělo vliv posunutí lhůty pro podání nabídek o celou původní délku této lhůty (tj. 31 dnů).

29. Obviněný vzhledem ke všemu výše uvedenému žádá, aby Úřad při dalším rozhodování přihlédl k doplněným skutkovým okolnostem, a k postupu směřujícímu k hospodárnému a efektivnímu nakládání s veřejnými prostředky.

Další průběh řízení o přestupku

30. Usnesením ze dne 12. 5. 2026 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které se mohl podle § 261 odst. 3 zákona vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se k podkladům rozhodnutí vyjádřil dne 15. 5. 2026 vyjádřením ze stejného dne, ve kterém pouze uvedl, že plně odkazuje na své dřívější vyjádření ze dne 20. 4. 2026.

31. Úřad poté usnesením ze dne 27. 5. 2026 určil obviněnému lhůtu podle § 261 odst. 3 zákona k vyjádření se k doplnění podkladů rozhodnutí o další rozhodnutí k přestupku v souběhu. Obviněný se k doplnění podkladů rozhodnutí ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

32. Úřad přezkoumal na základě § 248 a § 270 odst. 5 a souvisejících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména příslušné části dokumentace o zadávacím řízení, vyjádření obviněného, a na základě vlastních zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

33. Podle § 2 odst. 3 zákona je zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, není-li dále stanoveno jinak. Tato povinnost se považuje za splněnou, pokud je veřejná zakázka zadána na základě rámcové dohody postupem podle části šesté hlavy II zákona, v dynamickém nákupním systému podle části šesté hlavy III zákona nebo pořizována od centrálního zadavatele nebo jeho prostřednictvím podle § 9 zákona.

34. Podle § 3 zákona se zadávacím řízením pro účely tohoto zákona rozumí

    a) zjednodušené podlimitní řízení,

    b) otevřené řízení,

    c) užší řízení,

    d) jednací řízení s uveřejněním,

    e) jednací řízení bez uveřejnění,

    f) řízení se soutěžním dialogem,

    g) řízení o inovačním partnerství,

    h) koncesní řízení, nebo

    i) řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu.

35. Podle § 222 odst. 1 věty první zákona platí, že zadavatel nesmí umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení zadávacího řízení; to neplatí v případě změn, u nichž jsou splněny podmínky pro výjimku z povinnosti zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení stanovenou tímto zákonem.

36. Podle § 222 odst. 3 zákona je podstatnou změnou závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku taková změna smluvních podmínek, která by

    a) umožnila účast jiných dodavatelů nebo by mohla ovlivnit výběr dodavatele v původním zadávacím řízení, pokud by zadávací podmínky původního zadávacího řízení odpovídaly této změně,

    b) měnila ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, nebo

    c) vedla k významnému rozšíření rozsahu plnění veřejné zakázky.

37. Podle § 222 odst. 6 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nepovažuje změna, jejíž potřeba vznikla v důsledku okolností, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat, a která nemění celkovou povahu veřejné zakázky.

38. Dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté s výjimkou soutěže o návrh, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele, a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

39. Dle § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném do dne 31. 12. 2025, platí, že není-li v odstavcích 2 až 4 stanoveno jinak, činí finanční limit pro určení nadlimitní veřejné zakázky na služby 3 494 000 Kč pro zadavatele podle § 4 odst. 1 písm. a) až c) zákona.

Zjištěné skutečnosti z dokumentace k veřejné zakázce

40. Dle formuláře 16 z věstníku veřejných zakázek ohledně oznámení o zahájení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku, který tvoří podklad tohoto rozhodnutí, bylo zadávací řízení zahájeno dne 26. 7. 2024 odesláním tohoto formuláře do Věstníku veřejných zakázek.

41. V čl. 6.3 původního znění závazného návrhu smlouvy na plnění veřejné zakázky, který tvoří přílohu zadávací dokumentace, je uvedeno, že dodavatel je povinen zhotovit dílo jako celek nejpozději do 15. 12. 2024 a dodržet závazné termíny plnění uvedené v tomto čl. VI smlouvy.

42. V čl. 6.4 původního znění závazného návrhu smlouvy na plnění veřejné zakázky je uvedeno, že dodavatel se zavazuje zejména ke splnění v příloze č. 1 této smlouvy uvedených termínů harmonogramu (dále v textu také označovaných jako „Akceptační milník“). Konkrétně byly stanoveny následující termíny:

    - Prováděcí projekt – 2 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;
    - Legislativní analýza - 3 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;
    - Globální specifikace – 6 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;
    - Vytvoření Díla – 15. 12. 2024, s tím, že Dodavatel může dodat jednotlivé agendy HF01 – HF03 a PF před tímto nejzazším termínem pro akceptaci Díla jako celku (dále v textu také označováno jako „Dílčí akceptační milníky“);
    - Dodání dokumentace, licencí a zdrojového kódu – 15. 12. 2024 včetně:
        - Akceptace plánu Přesun Díla;
        - Akceptace plánu řízeného ukončení poskytování Provozních služeb.

43. V žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 20. 8. 2024 je uvedeno následující: *„Po důkladném prostudování zadání a vzhledem k rozsahu systému a požadovanému způsobu realizace jsme dospěli k závěru, že tento termín není reálný. Do uvedeného data nelze dodat smysluplný a funkční systém. Proto bychom Vás chtěli požádat o úpravu harmonogramu realizace minimálně o 6 měsíců, tedy do 15. 6. 2025. Zároveň si dovolujeme požádat o posunutí termínu podání nabídky o 1 měsíc.“*

44. Ve Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2 ze dne 22. 8. 2024 obviněný k výše uvedené žádosti konstatoval, že se fakticky *„jedná o žádost o úpravu harmonogramu realizace a o žádost o posunutí termínu pro podání nabídky. K tomu zadavatel uvádí, že tento projekt je spolufinancován z prostředků Národního plánu obnovy v rámci komponenty 1.1 Digitální služby občanům a firmám (registrační číslo projektu CZ.31.1.0/0.0/0.0/22_030/0008185) a s ohledem na podmínky čerpání finančních prostředků nelze termín realizace změnit. V souvislosti s tím není možné ani změnit termín pro podání nabídek.“*

45. V žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace ze dne 22. 8. 2024 je mimo jiné uvedeno, že *„harmonogram není možné v žádném případě i za využití maximálních kapacit splnit v reálném*

čase. Zadavatel požaduje připravit prováděcí projekt do 2 týdnů od nabytí účinnosti smlouvy, legislativní analýzu do 3 týdnů a celkové vytvoření díla do 15. 12. 2024. Příprava samotného prováděcího projektu trvá minimálně měsíc, kdy je nutné se nejdříve podrobně seznámit se stavem systému Zadavatele, samozřejmě za Zadavatelovy součinnosti. 3 týdny na legislativní analýzu také není termínem, který by bylo možné reálně stihnout. Pro dokončení celého Díla je stanovena lhůta cca 3,5 měsíce, u takto komplexního systému jde o naprosto nereálný termín. Uchazeč tedy žádá Zadavatele o úpravu harmonogramu tak, aby bylo možné Zakázku reálně splnit bez potenciální hrozby sankcí, tj. prodloužit navržené termíny na dvoj- až trojnásobek. Pro vyloučení všech pochybností Uchazeč uvádí, že si je vědom ustanovení čl. 20.12 Závazného návrhu smlouvy, který umožňuje prodloužit termín dodávky Díla, ale ten se vztahuje pouze k průtahům v zadávacím řízení a neumožnuje prodloužení samotné doby na plnění díla.“

46. Ve Vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 obviněný k výše citované části žádosti uvedl: *„Na základě zohlednění aktuálního stavu bylo ze strany zadavatele rozhodnuto o úpravě časového harmonogramu plnění veřejné zakázky (původní termínu plnění díla 15.12.2024 se mění na 31.3.2025).“*

47. V námitkách proti zadávací dokumentaci ze dne 6. 9. 2024 je mimo jiné uvedeno následující:

    „Systém má vycházet z předpokladů stanovených novelou zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a související vyhlášky. Návrh zákona byl teprve Vládou předložen sněmovně a je na začátku legislativního procesu, kdy ještě nebylo provedeno ani první čtení, a tudíž může dojít k výrazným změnám rozsahu, požadavků, ceny díla i termínů. (...)

    Zadavatel požaduje připravit prováděcí projekt do 3 týdnů od nabytí účinnosti smlouvy, legislativní analýzu do 5 týdnů a celkové vytvoření díla do 31.3.2025. Reálně tedy posunul lhůtu na dokončení díla o pouhé tři měsíce oproti původnímu Závaznému návrhu smlouvy. Vzhledem k možným průtahům v zadávacím řízení a nejasnosti v legislativní opoře připravovaného systému, je reálně pro dokončení celého Díla stanovena lhůta cca 5,5 měsíce, což je u takto komplexního systému a výše uvedeným skutečnostem naprosto nereálný termín.“

48. V rozhodnutí o námitkách ze dne 11. 9. 2024 obviněný k výše citované námitce uvedl: *„Druhý bod této námitky souvisí s otázkou aktuálního legislativního procesu přijetí novely zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a související vyhlášky. Vzhledem k tomu, že zadavatel nemůže ovlivnit případné změny rozsahu a požadavků, Příloha č. 3 zadávací dokumentace - Závazný návrh smlouvy, obsahuje pravidla Změnového řízení. Nelze proto souhlasit se stěžovatelem, že by potenciální široká škála změn způsobila nemožnost obdržet porovnatelné nabídky. Obsah Díla je jasně a konkrétně specifikován a dle toho bude předmětem porovnání stejný obsah nabídek. Nabídky nebudou, ani nemohou obsahovat nacenění změn či jiných požadavků, které v současné době neexistují. Proto zadavatel trvá na tom, že jeho postup není netransparentní a zmatečný, ale naopak je v souladu se ZZVZ.“*

49. V čl. 6.3 smlouvy na plnění veřejné zakázky je uvedeno, že dodavatel je povinen zhotovit dílo jako celek nejpozději do 31. 3. 2025 a dodržet závazné termíny plnění uvedené v tomto čl. VI smlouvy.

50. V čl. 6.4 smlouvy na plnění veřejné zakázky je stanoveno, že dodavatel se zavazuje zejména ke splnění v Příloze č. 1 této Smlouvy uvedených termínů Harmonogramu (dále v textu také označovaných jako „Akceptační milník“):

„6.4.1 Prováděcí projekt – 3 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.2 Legislativní analýza - 5 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.3 Globální specifikace – 10 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.4 Vytvoření Díla – 31. 03. 2025, s tím, že Dodavatel může dodat jednotlivé agendy HF01 – HF03 a PF před tímto nejzazším termínem pro akceptaci Díla jako celku (dále v textu také označováno jako „Dílčí akceptační milníky“);

6.4.5 Dodání dokumentace, licencí a zdrojového kódu – 31. 03. 2025 včetně:

6.4.5.1 Akceptace plánu Přesun Díla;

6.4.5.2 Akceptace plánu řízeného ukončení poskytování Provozních služeb.“

51. V dodatku č. 1 smlouvy na plnění veřejné zakázky obviněný uvedl, že v průběhu plnění smlouvy *„došlo k identifikaci nezbytnosti změny harmonogramu realizace Díla v souladu s ustanovením § 222 odst. 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“).“* Danou změnu obviněný v čl. 1 daného dodatku odůvodnil konkrétně takto: *„Zadavatel při stanovení harmonogramu vycházel z předpokládaného průběhu legislativního procesu souvisejícího s novelou zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, která však dosud nebyla schválena a nenabyla účinnosti. Posun v legislativních pracích nebylo možné objektivně očekávat ani jej zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat. Z tohoto důvodu je nezbytné odpovídajícím způsobem upravit harmonogram realizace Díla, aby byla zajištěna jeho řádná implementace Díla v souladu s legislativním rámcem a uzavřenou Smlouvou. Navržená změna harmonogramu nemění celkovou povahu Veřejné zakázky, ale reflektuje nezbytnou úpravu časového plánu realizace Díla, která je důsledkem okolností, jež zadavatel nemohl ovlivnit.“*

52. V čl. 2 odst. 1 dodatku č. 1 smlouvy na plnění veřejné zakázky obviněný uvedl, že odst. 6.3 smlouvy se mění a nově zní následovně: *„6.3 Dodavatel je povinen zhotovit Dílo jako celek nejpozději do 31. 5. 2025 a dodržet závazné termíny plnění uvedené v tomto čl. VI Smlouvy.“*

53. V čl. 2 odst. 2 dodatku č. 1 smlouvy na plnění veřejné zakázky obviněný uvedl, že 6.4 smlouvy se mění a nově zní následovně:

„6.4 Dodavatel se zavazuje zejména ke splnění v Příloze č. 1 této Smlouvy uvedených termínů Harmonogramu (dále v textu také označovaných jako „Akceptační milník“):

6.4.1 Prováděcí projekt – 3 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.2 Legislativní analýza - 5 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.3 Globální specifikace – 18 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.4 Vytvoření Díla – 31.05.2025, s tím, že Dodavatel může dodat jednotlivé agendy HF01 – HF03 a PF před tímto nejzazším termínem pro akceptaci Díla jako celku (dále v textu také označováno jako „Dílčí akceptační milníky“);

6.4.5 Dodání dokumentace, licencí a zdrojového kódu – 31.05.2025 včetně:

6.4.5.1 Akceptace plánu Přesun Díla;

6.4.5.2 Akceptace plánu řízeného ukončení poskytování Provozních služeb.“

54. V dodatku č. 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky obviněný uvedl, že v průběhu plnění smlouvy *„došlo k identifikaci nezbytnosti změny harmonogramu realizace Díla v souladu s ustanovením § 222 odst. 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“).“ Tuto změnu obviněný v čl. 1 tohoto dodatku odůvodnil mj. tím, že „při stanovení harmonogramu vycházel z předpokládaného průběhu legislativního procesu souvisejícího s novelou zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, která však dosud nebyla schválena a nenabyla účinnosti. V březnu 2025 došlo k významnému posunu v termínu 2. čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Posun v legislativních pracích nebylo možné při uzavírání Dodatku č. 1 objektivně očekávat ani jej zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat. Zadavatel vycházel ze standardních lhůt legislativního procesu se započítanou časovou rezervou. Posun v projednání termínu 2. čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. lhůty časové rezervy přesáhl. Z tohoto důvodu je nezbytné odpovídajícím způsobem upravit harmonogram realizace Díla, aby byla zajištěna jeho řádná implementace Díla v souladu s legislativním rámcem a uzavřenou Smlouvou. IS eTurista je možno dokončit až s ohledem na finální znění právního předpisu. Na základě pozměňovacích návrhů poslanců dochází ke změně funkčních požadavků s dopady do IS eTurista a Dodavatel potřebuje dodatečnou lhůtu pro zohlednění nových/upravených požadavků právních předpisů.“*

55. V čl. 2 odst. 1 dodatku č. 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky obviněný uvedl, že odst. 6.3 smlouvy se mění a nově zní následovně: *„6.3 Dodavatel je povinen zhotovit Dílo jako celek nejpozději do 31. 7. 2025 a dodržet závazné termíny plnění uvedené v tomto čl. VI Smlouvy.“*

56. V čl. 2 odst. 2 dodatku č. 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky obviněný uvedl, že 6.4 smlouvy se mění a nově zní následovně:

„6.4 Dodavatel se zavazuje zejména ke splnění v Příloze č. 1 této Smlouvy uvedených termínů Harmonogramu (dále v textu také označovaných jako „Akceptační milník“):

6.4.1 Prováděcí projekt – 3 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.2 Legislativní analýza - 5 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.3 Globální specifikace – 18 týdnů ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy;

6.4.4 Vytvoření Díla – 31.07.2025, s tím, že Dodavatel může dodat jednotlivé agendy HF01 – HF03 a PF před tímto nejzazším termínem pro akceptaci Díla jako celku (dále v textu také označováno jako „Dílčí akceptační milníky“);

6.4.5 Dodání dokumentace, licencí a zdrojového kódu – 31.07.2025 včetně:

6.4.5.1 Akceptace plánu Přesun Díla;

6.4.5.2 Akceptace plánu řízeného ukončení poskytování Provozních služeb.“

57. Z procesu schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb.[1] vyplývá, že návrh předmětného zákona prostřednictvím obviněného předložila vláda Poslanecké sněmovně dne 26. 7. 2024. Ten stejný den byl návrh zákona rozeslán poslancům jako tisk č. 761/10. Předsedkyně sněmovny projednání zákona doporučila dne 13. 8. 2024 a navrhla ho přikázat k projednání Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. První čtení této novely proběhlo dne 17. 12. 2024 na 123. schůzi Poslanecké sněmovny. Projednávání návrhu bylo přerušeno a pokračovalo dne 13. 2. 2025 na 130. schůzi. Návrh zákona byl poté přikázán k projednání výborům s určenou lhůtou 30 dnů. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal návrh zákona a vydal dne 5. 3. 2025 usnesení doručené poslancům jako tisk č. 761/1. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal návrh zákona a vydal 21. 3. 2025 usnesení doručené poslancům jako tisk č. 761/2. V rámci druhého čtení návrh zákona prošel obecnou a podrobnou rozpravou dne 15. 4. 2025 na 136. schůzi Poslanecké sněmovny. Podané pozměňovací návrhy byly zpracovány jako tisk č. 761/3, který byl rozeslán dne 16. 4. 2025. Dne 16. 5. 2025 Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj vydal usnesení garančního výboru, které bylo doručeno poslancům jako sněmovní tisk č. 761/4.

Právní posouzení

K podstatné změně závazku

58. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že zákaz podstatné změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku je klíčovým a v zadavatelském prostředí samozřejmým pravidlem. Právem regulovaný proces zadávání veřejných zakázek by zcela pozbyl smyslu, pokud by byl zadavatel limitován zákonem pouze do okamžiku uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem a nikoli po celou dobu účinnosti této smlouvy. Zadavatel by v takovém případě sice měl povinnost uzavřít smlouvu na poptávané plnění v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného dodavatele, avšak následně by do ní mohl podstatným způsobem zasahovat a ve výsledku i měnit podmínky plnění odpovídající podmínkám stanoveným již v rámci vedeného zadávacího řízení, ve vztahu k nimž byly podávány jednotlivé nabídky.

59. Konkrétní pravidla, za kterých může docházet ke změnám závazku z uzavřené smlouvy na plnění veřejné zakázky, jsou stanovena v § 222 zákona, přičemž v § 222 odst. 1 zákona je zakotveno obecné pravidlo pro provádění změn ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky, dle něhož zadavatel nesmí umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení podle zákona.

60. V § 222 zákona je dále taxativně vymezeno, jaké změny závazků ze smlouvy na veřejnou zakázku je nutno považovat za podstatné, a tedy nepřípustné bez provedení nového zadávacího řízení podle zákona. Z dikce § 222 odst. 3 zákona vyplývá, že za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku je nutno považovat takovou změnu smluvních podmínek, která by umožnila účast jiných dodavatelů nebo by mohla ovlivnit výběr dodavatele v původním zadávacím řízení, pokud by zadávací podmínky původního zadávacího řízení odpovídaly této změně. Podstatná je rovněž taková změna, jež mění ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, a dále taková změna, která by vedla k významnému rozšíření rozsahu plnění veřejné zakázky.

[1] Dostupný z: https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=9&T=761

61. Zákon dále v § 222 odst. 2, 4, 5, 6 a 7 definuje situace, za kterých se změna závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku ex lege nepovažuje za podstatnou. Jde zejména o situace, které smlouvu nemění v jejích podstatných náležitostech a jejich dopad na rovnou soutěž mezi dodavateli, resp. zásady soutěže a zadávání veřejných zakázek je minimální. Ve všech těchto případech změn závazků, které se nepovažují za podstatné, se jedná o výjimky ze zákona (resp. z obecného pravidla zapovídajícího změnu závazku ze smlouvy), pročež je třeba podmínky pro jejich aplikaci vykládat restriktivně. Zadavatel je tak povinen prokázat, že pro uplatnění některé z dotčených výjimek splňuje všechny zákonné předpoklady, přičemž pokud toho zadavatel není schopen, nemůže zamýšleným způsobem postupovat.

62. Zamýšlí-li tedy zadavatel provést změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, musí nejprve postavit najisto, zda se jedná o změnu podstatnou či nepodstatnou. Nepodstatné změny, tj. ty změny, které nenaplňují žádný ze znaků podstatné změny ve smyslu § 222 odst. 3 zákona, nebo které je (již bez ohledu na § 222 odst. 3 zákona) možné podřadit pod alespoň jednu výjimku dle § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 zákona, může zadavatel provést bez realizace nového zadávacího řízení. Podstatné změny, tj. změny, které jsou podstatné ve smyslu § 222 odst. 3 zákona a současně nenaplňují žádnou z definic nepodstatných změn ex lege, zadavatel naopak nemůže provést bez realizace nového zadávacího řízení.

K postupu obviněného

63. Úřad k šetřenému případu shrnuje, že obviněný dodatky č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky prodloužil termín plnění veřejné zakázky, konkrétně dodatkem č. 1 změnil původní termín plnění stanovený ve smlouvě na plnění veřejné zakázky z původního dne 31. 3. 2025 na den 31. 5. 2025 a dodatkem č. 2 změnil termín plnění veřejné zakázky ze dne 31. 5. 2025 na den 31. 7. 2025. Obviněný změny závazku provedené dodatky č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky podřadil pod nepodstatnou změnu závazku ve smyslu § 222 odst. 6 zákona, u které není povinen provést nové zadávací řízení. Předmětem šetření v dané věci je tak posouzení, zda obviněný výše popsanou změnou termínu plnění neumožnil v rozporu se zákonem podstatnou změnu závazku ze smlouvy na plnění veřejné zakázky po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení.

64. Úřad se nejprve bude zabývat možností užití § 222 odst. 2 zákona, který stanoví, že za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku se nepovažuje uplatnění změn závazku vyhrazených podle § 100 odst. 1 zákona. Dle § 100 odst. 1 zákona si zadavatel může v zadávací dokumentaci vyhradit změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nebo rámcové dohody, pokud jsou podmínky pro tuto změnu a její obsah jednoznačně vymezeny a změna nemění celkovou povahu veřejné zakázky. Taková změna se může týkat rozsahu dodávek, služeb nebo stavebních prací, ceny nebo jiných obchodních nebo technických podmínek. Zadavatel v čl. 20.12 smlouvy o dílo vyhradil změnu podle § 100 zákona ohledně změny termínu plnění v případě opožděného uzavření této smlouvy z důvodu průtahů v zadávacím řízení způsobených zejména uplatněním opravných prostředků některým z účastníků zadávacího řízení. Daná změna dle Úřadu nedopadá na nyní řešenou situaci, kdy ke změně termínu plnění došlo kvůli opožděnému legislativnímu procesu ohledně novely zákona č. 155/1999 Sb., jak tvrdí sám obviněný ve vyjádření k podnětu. Z tohoto důvodu nelze změnu termínu plnění podřadit pod vyhrazenou změnu závazku ve smyslu § 222 odst. 2 zákona.

65. Úřad se dále vyjádří k možnosti užití § 222 odst. 4 zákona, který upravuje nepodstatnou změnu závazku, která nemění celkovou povahu veřejné zakázky a jejíž hodnota je nižší než zákonem

stanovené finanční limity pro nadlimitní veřejnou zakázku a zároveň nižší než částka, jež odpovídá 10% hodnoty původního závazku nebo 15% hodnoty původního závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku na stavební práce, která není koncesí. Toto ustanovení dle komentářové literatury umožňuje zadavateli bez dalšího, tedy bez splnění jakýchkoliv dalších podmínek, změnit smlouvu na plnění veřejné zakázky. Jediné podmínky spočívají v nezměnění povahy veřejné zakázky a dodržení finančního limitu, přičemž u dodávek a služeb je tento limit logicky nižší než u stavebních prací. Hodnota změny musí být však vyjádřitelná v penězích, tj. pokud není možné změnu závazku ze smlouvy nějakým způsobem finančně vyčíslit, není možné posoudit, zda jsou naplněny podmínky dle odst. 4 a taková změna je nepřípustná. Proto například samotná změna termínu plnění bez související finanční změny nemůže naplňovat odst. 4, a u takové změny tak připadá v úvahu jen nepodstatnost změny v souladu s § 222 odst. 3 zákona.[2]

66. Výše uvedený závěr potvrzuje i rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0035/2018/VZ 14930/2018/321/ZSř ze dne 22. 5. 2018, dle kterého platí, že „hodnota změny“ dle § 222 odst. 4 zákona musí být vyjádřitelná v penězích, neboť v něm stanoveným podmínkám nemůže vyhovět jiná hodnota než finanční, protože jinou hodnotu nebude možné porovnat s finančním limitem pro nadlimitní veřejnou zakázku.

67. Z výše uvedeného pro projednávanou věc plyne, že změny termínu plnění provedené na základě dodatku č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky nemohou být podřazeny pod nepodstatnou změnu závazku dle § 222 odst. 4 zákona, jelikož zároveň se změnou termínu nedošlo i ke změně finanční, tedy nebyly společně se změnou termínu dohodnuty i vícepráce či méněpráce, jejichž hodnota by již byla vyčíslitelná v penězích.

68. Úřad dále dospěl k závěru, že provedená změna termínu plnění, ať už na základě dodatku č. 1 nebo dodatku č. 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky, nemůže být ani nepodstatnou změnou závazku ve smyslu § 222 odst. 5 zákona. Změnu termínu předmětu plnění totiž nelze považovat za dodatečné stavební práce, služby nebo dodávky poskytnuté původním dodavatelem, o kterých pojednává výše uvedené ustanovení zákona.

69. Úřad dále dospěl k závěru, že změny závazku spočívající v prodloužení termínu plnění prostřednictvím dodatku č. 1 a dodatku č. 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky nelze podřadit ani pod nepodstatnou změnu ve smyslu § 222 odst. 6 zákona, neboť nejde o změnu, jejíž potřeba vznikla v důsledku okolností, které obviněný jako zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat a která nemění celkovou povahu veřejné zakázky, přičemž k tomu uvádí následující.

70. Úřad na úvod k pojmu „nepředvídané okolnosti“ ve smyslu § 222 odst. 6 zákona uvádí, že pod tento pojem bývají obvykle podřazovány okolnosti, které nemohl zadavatel předpokládat ani přes přiměřeně pečlivou přípravu zadávacího řízení na původní veřejnou zakázku při zohlednění jemu dostupných prostředků, povahy a vlastností konkrétního projektu, osvědčených postupů v dotčené oblasti a potřeby zajistit vhodný poměr mezi zdroji vynakládanými na přípravu zadání zakázky a její odhadovanou hodnotou. Zpravidla se bude jednat o okolnosti objektivního charakteru (nepředvídané technologické, legislativní, přírodní či společenské změny), nelze však

[2] In: PODEŠVA, V., VOTRUBEC, J., SOMMER, L., FLAŠKÁR, M., HARNACH, J., MĚKOTA, J., JANOUŠEK, M. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-10-9]. ASPI_ID K0134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

vyloučit, že k nepředvídaným okolnostem může dojít též na straně zadavatele či vybraného uchazeče.[3]

71. Změny provedené dodatky č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky spočívaly ve změně termínů plnění veřejné zakázky a jednotlivých termínů pro dílčí plnění, přičemž obviněný k těmto změnám dle předmětných dodatků přistoupil z důvodu opožděného legislativního procesu novely zákona č. 159/1999 Sb. (dodatek č. 1) a k významnému posunu termínu druhého čtení v rámci schvalování výše uvedené novely (dodatek č. 2).

72. Úřad ze sněmovního tisku č. 7614, který popisuje průběh schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb., zjistil, že danou novelu obviněný předložil Poslanecké sněmovně dne 26. 7. 2024, tj. stejný den, kdy odeslal oznámení o zahájení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku. Před koncem lhůty k podání nabídek v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, kterou obviněný postupně vysvětleními zadávací dokumentace prodloužil od původně stanoveného dne 26. 8. 2024 do dne 12. 9. 2024, neproběhlo ani první čtení této novely. První čtení novely č. 159/1999 Sb. proběhlo dle sněmovního tisku č. 761 až dne 17. 12. 2024 a pokračovalo dne 13. 2. 2025. Druhé čtení této novely proběhlo v dubnu roku 2025.

73. Úřad z dokumentace o zadávacím řízení zjistil, že obviněný ve dnech 20. 8. 2024 a 22. 8. 2024 obdržel žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, ve kterých ho dodavatelé žádali o prodloužení termínu plnění z důvodu nerealisticky stanoveného původního termínu plnění, dle kterého mělo být plnění dodáno dne 15. 12. 2024. Obviněný žádosti ze dne 20. 8. 2024 nevyhověl z důvodu, že veřejná zakázka byla spolufinancováno z prostředků Národního plánu obnovy a s ohledem na podmínky čerpání finančních prostředků nelze termín realizace změnit. Obviněný poté na základě žádosti ze dne 22. 8. 2024 termín plnění posunul na den 31. 3. 2025. Ani jeden z podatelů těchto žádostí nepodal v předmětném zadávacím řízení nabídku. Obviněný byl na pomalý proces schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. prokazatelně upozorněn před uplynutím lhůty pro podání nabídek v rámci námitek ze dne 6. 9. 2024 ve kterých bylo uvedeno, že ještě neproběhlo ani první čtení novely zákona č. 159/1999 Sb., a tudíž může dojít k výrazným změnám rozsahu, požadavků, ceny díla i termínů. Obviněný nicméně po tomto upozornění nepřistoupil k prodloužení termínu plnění a v rozhodnutí o námitkách ze dne 11. 9. 2024 pouze uvedl, že *„zadavatel nemůže ovlivnit případné změny rozsahu a požadavků.“*

74. Úřad v rámci šetření podnětu provedl prostřednictvím webových stránek Poslanecké sněmovny rešerši ohledně délky trvání legislativního procesu, přičemž zjistil, že od roku 2023 došlo během schvalování několika novel zákonů předložených vládou k výrazným zdržením v rámci prvních dvou částí čtení těchto novel. Například v rámci schvalování zákona č. 196/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, první čtení proběhlo 3 měsíce po předložení návrhu výše uvedeného zákona ministrem vnitra a druhé čtení, ve kterém může prostřednictvím pozměňovacích návrhu dojít k podstatné změně znění zákona, došlo až téměř osm měsíců od předložení návrhu daného zákona.[4] V rámci schvalování zákona č. 267/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, proběhlo první čtení 3 a půl měsíce po předložení návrhu tohoto zákona, druhé čtení proběhlo šest měsíců po předložení zákona a po vrácení ze

[3] Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 153/2019-73 ze dne 8. 8. 2019.

[4] Průběh schvalování tohoto zákona je dostupný z: https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=9&t=520&snzp=1

třetího čtení se muselo druhé čtení opakovat téměř devět měsíců po předložení zákona.[5] V roce 2024 při schvalování zákona č. 73/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, byl návrh tohoto zákona ministrem spravedlnosti předložen v lednu 2024, první čtení proběhlo v únoru 2024, nicméně druhé čtení proběhlo až v říjnu 2024, tedy tři čtvrtě roku po předložení návrhu zákona Poslanecké sněmovně.[6]

75. Úřad vzhledem k výše uvedenému v příkazu dospěl k závěru, že ani u jedné ze změn závazku provedených na základě dodatků č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky není naplněna podmínka existence nepředvídané okolnosti pro podřazení těchto změn pod nepodstatné změny ve smyslu § 222 odst. 6 zákona. Ohledně dodatku č. 1 Úřad shledal, že si obviněný již před skončením lhůty pro podání nabídek (tedy přede dnem 12. 9. 2024) měl být vědom, že schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb., na které dle jeho vlastního vyjádření závisí správná implementace díla v souladu s legislativním rámcem, dochází k průtahům, kvůli kterým nemusí dojít ke schválení dané novely před termínem plnění, jenž byl původně stanoven na 15. 12. 2024, poté vysvětlením zadávací dokumentace č. 3 změněn na den 31. 3. 2025. Ohledně dodatku č. 2 Úřad shledal, že obviněný nepostupoval s náležitou péčí, když případné posuny termínu v rámci druhého čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. nezohlednil v rámci předmětného zadávacího řízení, ačkoliv si mohl být vědom rizika průtahů v rámci druhého čtení této novely. Z tohoto důvodu nelze skutečnost, že v průběhu schvalování novely č. 159/1999 Sb. došlo k posunu v termínu druhého čtení této novely, považovat za nepředvídanou pro obviněného dle § 222 odst. 6 zákona.

76. Obviněný ve vyjádření ze dne 20. 4. 2026 se závěry Úřadu uvedenými v příkazu nesouhlasí, jelikož je nadále přesvědčen, že průtahy v legislativním procesu novely zákona č. 159/1999 Sb. nemohl předvídat, proto se v případě dodatku č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky jednalo o změny závazku ve smyslu § 222 odst. 6 zákona. Obviněný tvrdí, že z rešerše, kterou provedl na webových stránkách Poslanecké sněmovny, zjistil, že v šetřeném období probíhala v Poslanecké sněmovně projednávání vládních návrhů novel zákonů, která byla výrazně kratší, než ty, které uvádí Úřad v příkazu a na nichž zakládá závěr o tom, že obviněný mohl očekávat průtahy v legislativním procesu. Dále obviněný uvádí, že při prodlužování termínu plnění postupoval jako řádný hospodář, aby na plnění veřejné zakázky mohl použít dotace z Národního plánu obnovy. Úřad se k těmto tvrzením postupně vyjádří níže. Spornou otázkou zde tedy dle názoru Úřadu je mj. zda průtahy v legislativním procesu novely zákona č. 159/1999 Sb. představovaly okolnosti, které obviněný nemohl při jednání s náležitou péčí předvídat, a zda byly splněny podmínky pro aplikaci § 222 odst. 6 zákona.

77. K odkazu obviněného na rešerši obviněného ohledně legislativního procesu vládních návrhů zákona, které trvaly výrazně kratší dobu než schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb., Úřad uvádí, že netvrdí, že by v období, kdy probíhalo předmětné zadávací řízení, docházelo k několikaměsíčním zpožděním při schvalování vládních návrhů zákonů neustále nebo v podstatné části všech v tomto období projednaných novel. Úřad v příkazu poukázal na to, že v letech 2023 a 2024 došlo při projednávání několika vládních návrhů zákonů k podstatným zdržením při prvním a druhém čtení. Obviněný si tak mohl být před uplynutím lhůty pro podání nabídek v předmětném zadávacím řízení vědom toho, že k průtahům při schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. může dojít, respektive že je zde reálně hrozící riziko toho, že se

[5] Průběh schvalování tohoto zákona je dostupný z: https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=9&t=519
[6] Průběh schvalování tohoto zákona je dostupný z: https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=9&t=623&snzp=1

legislativní proces u této novely, u které před uplynutím lhůty pro podání nabídek ještě neproběhlo první čtení, v některé z fází pozdrží, čímž by došlo k problémům se stanoveným termínem plnění veřejné zakázky, která je, jak uvádí sám obviněný, navázána na schválení dané novely. Obviněný tak neměl bez dalšího spoléhat na to, že u novely zákona č. 159/1999 Sb. k obdobným průtahům, jako jsou výše uvedené, nedojde a legislativní proces proběhne dřív, než nastane termín plnění. Pro posouzení dané věci však není ani tak podstatná obecná četnost rychlých či pomalých legislativních procesů, nýbrž i konkrétní stav projednávání novely zákona č. 159/1999 Sb. v době zadávacího řízení. Obviněný návrh novely zákona č. 159/1999 Sb. předložil Poslanecké sněmovně na konci července 2024, přičemž na začátku září 2024 ještě neměl informace o tom, kdy proběhne první čtení této novely. Obviněný proto nemohl před skončením lhůty pro podání nabídek v předmětném zadávacím řízení předpokládat, že proces schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. proběhne bez jakéhokoli zdržení a on se tak nedostane do situace, kdy bude muset po uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky prodloužit termín plnění, který je na schválení této novely dle jeho vlastního vyjádření úzce navázán.

78. Ohledně námitky obviněného, že nemohl Poslanecké sněmovně předložit novelu zákona č. 159/1999 Sb. dříve z důvodu vnitrostátní adaptace unijního nařízení č. 2024/1028, které bylo v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno až na konci dubna 2024, Úřad uvádí, že obviněnému není vytýkáno předložení novely zákona č. 159/1999 Sb. ve stejné době, kdy zahájil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku, tedy v červenci roku 2024. Obviněný skutečně nemůže být zodpovědným za průběh legislativního procesu jako takového, jelikož mu nelze vytýkat absenci kroků, které vyžadují soulad a společný zájem řady dalších institucí.[7] Obviněnému je ze strany Úřadu vytýkáno, že v rámci zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku nezohlednil své zkušenosti s legislativním procesem jako předkladatel návrhů zákonů. Na tomto pochybení nemůže nic změnit datum publikace nařízení č. 2024/1028, jelikož to nemělo vliv na postup obviněného v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku před uplynutím lhůty pro podání nabídek. Proto i pokud by Úřad akceptoval tvrzení obviněného o časové návaznosti legislativního procesu na přijetí evropské regulace, nemění to nic na skutečnosti, že při stanovení zadávacích podmínek byl obviněný povinen reflektovat nejistotu dalšího legislativního vývoje.

79. Úřad na tomto místě připomíná, že v projednávané věci je sporná otázka naplnění podmínky pro uplatnění § 222 odst. 6 zákona, která spočívá v tom, že změny závazku provedené obviněným musí být takovými změnami, jejich potřeba vznikla v důsledku okolností, které obviněný jako zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat. Bez existence takové okolnosti nelze provedenou změnu považovat za nepodstatnou změnu závazku dle § 222 odst. 6 zákona. Úřad přitom setrvává na závěru, že daná podmínka nebyla v případě změn závazku učiněných na základě dodatku č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky naplněna, jelikož průtahy v legislativním procesu novely zákona č. 159/1999 Sb. mohl obviněný předvídat.

80. Úřad opakuje, že obviněný v průběhu zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku ve dnech 20. 8. 2024 a 22. 8. 2024 obdržel žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, ve kterých ho dva dodavatelé žádali o prodloužení termínu plnění z důvodu nerealisticky stanoveného původního termínu plnění, tj. do dne 15. 12. 2024. V první z těchto žádostí byl obviněný žádán o prodloužení termínu plnění minimálně do 15. 6. 2025. V druhé z žádostí byl obviněný žádán o prodloužení termínů uvedených v čl. 6.4 závazného návrhu smlouvy na dvoj až trojnásobek.

[7] Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 58/2025-46 ze dne 22. 1. 2026.

Obviněný žádosti ze dne 20. 8. 2024 nevyhověl z důvodu, že veřejná zakázka byla spolufinancováno z prostředků Národního plánu obnovy a s ohledem na podmínky čerpání finančních prostředků nelze termín realizace změnit. Obviněný poté na základě žádosti ze dne 22. 8. 2024 termín plnění posunul na den 31. 3. 2025. Obviněný byl na pomalý proces schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. prokazatelně též upozorněn před uplynutím lhůty pro podání nabídek v rámci námitek ze dne 6. 9. 2024 ve kterých bylo uvedeno, že schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. *„je na začátku legislativního procesu, kdy **ještě nebylo provedeno ani první čtení**,*[8] *a tudíž **může dojít k výrazným změnám** rozsahu, požadavků, ceny díla i termínů."* Obviněný nicméně po tomto upozornění nepřistoupil k prodloužení termínu plnění. Z právě uvedeného vyplývá, že obviněný nebyl vystaven pouze obecné nejistotě legislativního procesu, ale byl na nerealistické nastavení termínů i na počáteční fázi legislativního procesu konkrétně a opakovaně upozorněn ze strany dodavatelů.

81. Obviněný tak před uplynutím lhůty pro podání nabídek (tj. před 12. září 2024) byl prokazatelně upozorněn na skutečnost, že v té době ještě neproběhlo ani první čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. V takovém případě nelze tvrdit, že průtahy v průběhu prvního čtení dané novely byly okolnostmi, které obviněný jako zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat. Obviněný mohl po upozornění na problematický termín plnění a začáteční fázi legislativního procesu novely zákona č. 159/1999 Sb. změnit termín plnění v zadávacích podmínkách z fixního na takový, který by zohlednil případná zdržení v procesu schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb., na kterém bylo závislé plnění veřejné zakázky. Obviněný též mohl v zadávací dokumentaci stanovit pouze předpokládaný termín plnění s tím, že by dodavatele upozornil na to, že si je vědom krátkého časového prostoru pro plnění veřejné zakázky, na který ho upozornili dva dodavatelé v žádostech o vysvětlení zadávací dokumentace, a zavázal by se k tomu, že bude usilovat o prodloužení tohoto termínu. Podstatné přitom je, že obviněný měl reálnou možnost přizpůsobit zadávací podmínky tak, aby reflektovaly riziko legislativních průtahů, což však neučinil. I po upozornění (z námitek ze dne 6. 9. 2024) na skutečnost, že schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. je na úplném začátku a může tak dojít k výrazným změnám termínů, se rozhodl spoléhat na to, že legislativní proces dané novely proběhne bez průtahů, ačkoliv jako předkladatel návrhů zákonů musel být seznámen s tím, že v období let 2023 a 2024 nastaly případy, kdy došlo k výrazným průtahům v rámci legislativního procesu u návrhů zákonů předložených vládou. V takovém případě nelze považovat podmínku existence nepředvídané okolnosti pro užití § 222 odst. 6 zákona za splněnou.

82. K návrhu obviněného, aby si Úřad v rámci dokazování obstaral stanovisko útvaru Ministerstva vnitra ohledně prodloužení termínu plnění na den 31. 5. 2025, Úřad uvádí, že neshledal za potřebné si dané stanovisko vyžádat, kdy ani z tvrzení obviněného nevyplývá, že by toto stanovisko mělo prokazovat naplnění podmínky pro užití § 222 odst. 6 zákona, tedy že by z něj měla vyplývat nemožnost předvídat průtahy ve schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. resp. v daném případě se jedná o otázku právního posouzení naplnění podmínek § 222 odst. 6 zákona, nikoliv o zjišťování skutkového stavu.

83. Ohledně průtahů v druhém čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. Úřad uvádí, že ani tuto skutečnost nepovažuje za okolnost ve smyslu § 222 odst. 6 zákona, kterou obviněný nemohl při jednání s náležitou péči předvídat. Obviněný byl totiž již v září roku 2024 upozorněn na problematický proces schvalování výše uvedené novely v námitkách ze dne 6. 9. 2024 a zároveň

[8] Zvýraznění provedl Úřad.

z procesu schvalování několika zákonů a novel v daném období si musel být vědom toho, že nemůže počítat s „ideálním“ průběhem schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb., tj. ani se skutečností, že ve druhému čtení této novely nedojde k podstatnému posunu v legislativních pracích, tj. k pozměňovacím návrhům, ke kterým může v rámci druhého čtení dojít, čeho si obviněný jako garant mnoha zákonů musí být vědom. Obviněný též ve vyjádření ze dne 20. 4. 2026 uvádí, že jednání o první změně termínu plnění ze dne 31. 3. 2025 na den 31. 5. 2025 zahájil, jelikož mu bylo zřejmé, že ke druhému čtení novely zákona č. 159/1999 Sb. nedojde dřív než na konci března 2025. Pokud však obviněnému před uzavřením dodatku č. 1 bylo zřejmé, že ke druhému čtení dané novely dojde nejdřív na konci března 2025, mělo mu též být zřejmé, že v rámci druhého čtení může dojít k podání pozměňovacích návrhů, které mohou legislativní proces ještě více pozdržet, a tudíž termín plnění stanovený dodatkem č. 1 na 31. 5. 2025 nemusí být reálný. Obviněný tak již při uzavírání dodatku č. 1 věděl, že legislativní proces neprobíhá standardním tempem, a měl proto počítat s možností dalších posunů v rámci druhého čtení. V době uzavření dodatku č. 2 (tj. dne 7. 5. 2025) tedy obviněný nemohl průtahy v druhém čtení předmětné novely považovat za okolnost, kterou nemohl předvídat. Úřad tak shrnuje, že skutečnost, že v průběhu schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. došlo k posunu v termínu druhého čtení této novely, nelze považovat za nepředvídanou pro obviněného dle § 222 odst. 6 zákona.

84. Obviněný dále namítá, že při posouvání termínu plnění postupoval jako řádný hospodář, jelikož postupoval tak, aby získal na veřejnou zakázku dotace z Národního plánu obnovy, tedy, že termín plnění posouval na základě předběžného příslibu Evropské komise a Ministerstva vnitra. Úřad k tomu uvádí, že daná argumentace neprokazuje splnění podmínky existence nepředvídané okolnosti ve smyslu § 222 odst. 6 zákona, jelikož nesměřuje k prokázání toho, že obviněný nemohl předvídat zdržení v legislativním procesu, které způsobilo potřebu uzavření dodatků č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky. Úřad na tomto místě považuje za vhodné odkázat na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R202/2015/VZ-01790/2017/322/DRu ze dne 17. 1. 2017, dle kterého v případě, že změna provedená zadavatelem neprojde testem, kterým se určuje, zda ji je třeba považovat za změnu podstatnou či nikoliv, není možné se odvolávat na okolnosti ať už objektivní nebo subjektivní, které zadavatele vedly k nezákonnému postupu. Zákon pro dodržení svých základních zásad, stanovených v § 6 zákona, totiž koncipuje veřejné zadávání jako vysoce formalizovaný proces, který váže zadavatele a uchazeče přesně stanoveným postupem, a právě jeho dodržení je považováno za nejlepší záruku naplnění základních zásad veřejného zadávání. K tomu Úřad připomíná, že změna závazku ve smyslu § 222 odst. 6 zákona představuje jednu z výjimek z obecného pravidla a jako takovou je třeba ji vykládat restriktivně.[9] Hospodárnost postupu zadavatele proto nemůže legitimovat postup, který je v rozporu s výslovnými ustanoveními zákona.

85. Argumentuje-li obvinění tím, že nemůže rezignovat na cíl hospodárného vynakládání veřejných prostředků, Úřad konstatuje, že obviněný nemůže ignorovat svou zákonnou povinnost spočívající v dodržení pravidel pro změnu závazku ve smyslu § 222 zákona jen proto, aby získal dotační prostředky na financování veřejné zakázky. Získání těchto prostředků totiž nemůže mít přednost před postupem obviněného v souladu se zákonem. V opačném případě by došlo k popření smyslu zákona.

[9] Srov. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-38550/2025/510 ze dne 7. 10. 2025.

86. Obviněný nastalou situaci mohl dle Úřadu vyřešit již před uplynutím lhůty pro podání nabídek tím, že by změnil termín plnění uvedený v zadávací dokumentaci. Obviněný si zřejmě již v létě roku 2024 musel být vědom problematicky stanoveného termínu plnění, což prokazuje jeho tvrzení uvedené ve vyjádření ze dne 20. 4. 2026 o tom, že v srpnu 2024 měl získat od Evropské komise předběžný příslib o prodloužení termínu pro získání dotací na danou veřejnou zakázku, na základě kterého poté prodloužil termín plnění z původního data 15. 12. 2024 na den 31. 3. 2025. V dané době obviněný též obdržel dvě žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace, ve kterých byl požádán o prodloužení termínu plnění z důvodu nereálnosti původně stanoveného termínu. Obviněný tak měl možnost své jednání s poskytovatelem dotace promítnout do zadávacích podmínek tím způsobem, že by např. určil tzv. klouzavý termín plnění, tedy termín, jenž by nebyl stanoven fixně, ale měnil se podle stanovených podmínek – v dané věci by byl závislý na jednání s poskytovatelem dotace ohledně posunutí termínů pro poskytnutí dotace. Tímto postupem by obviněný zamezil potřebě upravovat termín plnění veřejné zakázky kvůli průtahům v legislativním procesu novely zákona č. 159/1999 Sb., na něhož byla navázána realizace veřejné zakázky. Pro úplnost Úřad uvádí, že uvedené možnosti uvádí toliko ilustrativně k prokázání, že obviněný měl prostor reagovat na zjištěná rizika již v zadávacím řízení.

87. Úřad tak vzhledem ke všemu výše uvedenému shrnuje, že se obviněnému nepodařilo v případě dodatků č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky prokázat naplnění podmínky spočívající v existenci nepředvídané okolnosti pro užití nepodstatné změny závazku ve smyslu § 222 odst. 6 zákona. V posuzovaném případě tak potřeba změny závazku nevznikla v důsledku nepředvídatelných okolností, ale byla důsledkem nastavení zadávacích podmínek, které nezohlednilo zjevná a konkrétně signalizovaná rizika.

88. Úřad pouze na okraj uvádí, že v projednávaném případě nepřicházela v úvahu výjimka z podstatné změny závazku dle § 222 odst. 7 zákona, jelikož toto ustanovení na danou situaci z podstaty věci nedopadá, když v šetřeném případě se věcně jedná o prodlužování termínu plnění.

89. Úřad se dále zabýval splněním další podmínky pro závěr o naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona spočívající v potenciálním vlivu na výběr dodavatele. Úřad na tomto místě odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-17783/2022/500 ze dne 26. 5. 2022, dle kterého prodloužení termínu plnění o dva měsíce, tak jak je tomu u prodloužení na základě dodatků č. 1 a 2, nelze považovat za zanedbatelnou změnu původně stanovené doby plnění. Obviněný totiž původním termínem pro ukončení plnění kladl na dodavatele vyšší nároky týkající se schopnosti realizovat veřejnou zakázku, proto nelze vyloučit, že v případě, že by obviněný nastavil mírnější požadavky na termín plnění již v „původním“ zadávacím řízení, mohlo by se zadávacího řízení na veřejnou zakázku účastnit více potenciálních dodavatelů, přičemž v takovém případě by mohl být vybrán jiný dodavatel než ten, jehož nabídka byla vybrána, a proto jednání obviněného mohlo ovlivnit výběr dodavatele. Předseda Úřadu v tomto rozhodnutí dále uvedl, že skutečnost, že *„Úřad neuvedl, jakou zákonnou možnost stanovení doby plnění veřejné zakázky měl zadavatel zvolit, aby byly požadavky zákona naplněny, pak nemá na správnost nebo zákonnost napadeného rozhodnutí vliv. Úkolem Úřadu totiž v souladu s § 112 zákona není určovat konkrétní kroky, kterými měl zadavatel v průběhu zadávacího řízení postupovat a způsoby zadání, jichž měl dle zákona využít. Naopak by byl takový postup Úřadu nepřiměřeným zásahem do vlastního uvážení zadavatele, k čemuž Úřad není příslušný, neboť by se tím Úřad sám stylizoval do role zadavatele.“* Dle výše uvedeného tak Úřad není povinen obviněnému sdělit,

jak měl správně stanovit termín plnění, aby se nedostal do současné situace, kdy nesprávným stanovením tohoto termínu došlo ke spáchání přestupku ve smyslu § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

90. Úřad s ohledem na výše uvedené proto shledal, že v projednávané věci byl naplněn i znak skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona spočívající v potenciálním vlivu nezákonného postupu obviněného na výběr dodavatele, jelikož v případě, kdy by obviněný stanovil pozdější termín plnění veřejné zakázky již v zadávací dokumentaci, mohli se do zadávacího řízení přihlásit další dodavatelé, přičemž v takovém případě mohl být vybrán dodavatel odlišný od toho, který byl v předmětném zadávacím řízení vybrán. Závěr o potenciálním rozšíření okruhu účastníků zadávacího řízení dle Úřadu podporuje i skutečnost, že obě společnosti, které v rámci žádostí podaných v zadávacím řízení požadovaly delší prodloužení termínu plnění, po nevyhovění jejich žádostí do předmětného zadávacího řízení nepodaly nabídku, jak vyplývá z písemné zprávy zadavatele, která tvoří podklad tohoto rozhodnutí.

K postupu obviněného jako pokračování přestupku

91. Vzhledem k tomu, že Úřad výše konstatoval, že změnou závazku spočívající v prodloužení termínu plnění provedenou dodatky č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, jelikož těmito dodatky provedl podstatnou změnu závazku ve smyslu § 222 odst. 1 zákona bez provedení nového zadávacího řízení, přistoupil dále k posouzení toho, zda jednání obviněného naplnilo znaky pokračování v přestupku ve smyslu § 7 zákona o přestupcích.

92. Z § 7 zákona o přestupcích vyplývá, že pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Aby se jednalo o pokračování v přestupku, musí být všechny podmínky uvedené v § 7 zákona o přestupcích splněny kumulativně, neboť každá z těchto podmínek tvoří nedílnou součást závěru o pokračování protiprávního jednání více útoky.[10]

93. První podmínkou dle § 7 zákona o přestupcích je skutečnost, že se musí jednat o dílčí útoky naplňující skutkovou podstatu stejného přestupku. Úřad k této podmínce konstatuje, že uzavřením každého z dodatků č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky došlo k porušení pravidla ve smyslu § 222 odst. 1 zákona tím, že obviněný předmětné změny nezadával v novém zadávacím řízení a tím došlo ke spáchání přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona. Úřad dodává, že obviněný se dopustil dvou dílčích útoků, což dle rozhodovací praxe Úřadu postačuje k závěru o splnění první podmínky dle § 7 zákona o přestupcích.[11] První podmínka pro uplatnění § 7 zákona o přestupcích je tak u obou přestupků splněna.

94. Druhou podmínkou je skutečnost, že dílčí útoky musí být vedené jednotným záměrem. Co se týče pojmu jednotného záměru Úřad odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 49/2012-33 ze dne 15. 8. 2012, ve kterém uvedl, že *„dle trestněprávní doktríny je rozhodujícím znakem pokračování v trestném činu, jenž jej odlišuje od opakování trestného činu, že jednotlivé útoky, z nichž každý naplňuje znaky téhož trestného činu, jsou po subjektivní stránce spojeny jedním a týmž záměrem v tom smyslu, že pachatel již od počátku zamýšlí aspoň v nejhrubších*

[10] Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 66/2011-74 ze dne 1. 3. 2012.
[11] Viz např. příkaz Úřadu č. j. ÚOHS-20538/2024/500 ze dne 21. 5. 2024.

rysech i další útoky a že po objektivní stránce se tyto jednotlivé útoky jeví jako postupné realizování tohoto jediného záměru.“

95. Dle Úřadu je zřejmé, že se v šetřeném případě obviněný přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí dopustil celkem dvěma dílčími útoky, a to při uzavření dodatku č. 1 smlouvy na plnění veřejné zakázky a při uzavření dodatku č. 2 této smlouvy, tj. dne 13. 2. 2025 a dne 7. 5. 2025. Obviněný oběma těmito dílčími útoky zamýšlel vyřešit situaci, do které se dostal kvůli neprodloužení termínu plnění v rámci zadávacího řízení a kvůli průtahům v rámci schvalování novely zákona č. 159/1999 Sb. tím, že termín plnění prodlužoval na základě dodatků č. 1 a 2, ačkoliv jeho jednání nespadá pod žádnou ze zákonem dovolených výjimek uvedených v § 222 odst. 4 až 7 zákona. V dané věci je tak splněna i druhá podmínka pro uplatnění § 7 zákona o přestupcích.

96. Úřad konstatuje, že v šetřeném případě byla u obou přestupků naplněna i třetí podmínka, tj. že jednotlivé dílčí útoky byly spojeny stejným způsobem provedení, neboť obviněný oba dílčí útoky u přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí realizoval stejně, tzn. bez provedení nového zadávacího řízení provedl podstatnou změnu závazku z uzavřené smlouvy spočívající v opakovaném prodloužení termínu plnění.

97. K otázce naplnění blízké časové souvislosti jednotlivých dílčích útoků, Úřad uvádí, že pojmem blízká časová souvislost se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku č. j. 4 Ads 123/2013-23 ze dne 7. 2. 2014, ve kterém mj. uvedl, že *„odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ve věcech trestních, z níž vyplývá, že pojem »blízká časová souvislost« dosud nebyl judikaturou jednoznačně (např. v týdnech či měsících) vymezen. (...) Obecně přitom (z časového hlediska) platí, že čím delší je celková doba pokračující trestné činnosti, čím větší je počet dílčích útoků během ní spáchaných a čím vyšší je škoda způsobená obviněným na majetku poškozených, tím delší může být i doba mezi jednotlivými útoky, aniž by to bránilo závěru, že jde o pokračování v trestném činu.‘ (Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2003, sp. zn. 6 Tdo 1314/2003). V jiném rozhodnutí Nejvyšší soud uvedl: ‚ani trestní zákon účinný do 31. 12. 2009 ani nový trestní zákoník účinný od 1. 1. 2010 nestanoví nějakou maximální časovou hranici mezi spácháním jednotlivých skutků naplňujících jinak tutéž skutkovou podstatu trestného činu, jejíž překročení by bránilo posouzení jednání pachatele jako trestného činu pokračujícího. Vzhledem k tomu, že je vyžadována »blízká« časová souvislost mezi jednotlivými útoky, půjde zpravidla o několik dnů či týdnů, výjimečně měsíců. Dovolateli lze přisvědčit potud, že stávající soudní praxe obecně vychází z toho, že zákonem požadovaná blízká časová souvislost bude zpravidla přerušena tam, kde pachatel na několik měsíců ustane v páchání trestné činnosti. Ani tento výklad však nelze aplikovat dogmaticky bez zřetele k okolnostem projednávaného případu. V každé konkrétní věci je totiž nutno zkoumat zejména to, v čem posuzovaná trestná činnost spočívala a další skutkové aspekty jejího spáchání.‘ (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2011, sp. zn. 3 Tdo 1134/2010).“*

98. Úřad k blízké časové souvislosti uvádí, že v šetřeném případě je u přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí blízká časová souvislost mezi jednotlivými dílčími útoky zřejmá, neboť přerušení mezi dvěma dílčími útoky, ze kterých se tento přestupek skládá, tj. uzavřením dodatku č. 1 a dodatku č. 2, trvalo přibližně dva a půl měsíce, přičemž takové přerušení nelze dle Úřadu považovat za podstatné přerušení.

99. Ve vztahu k poslední podmínce, dle které jednotlivé dílčí útoky musí být spojeny souvislostí v předmětu útoku, Úřad uvádí, že v šetřeném případě oba dílčí útoky u přestupku spáchaného

obviněným v období od 13. 2. 2025 do 7. 5. 2025 směřovaly proti stejnému zákonem chráněnému zájmu, kterým je zajištění řádné soutěže o veřejnou zakázku, resp. řádný výběr dodavatele.

100. Vzhledem k výše konstatovanému Úřad uzavírá, že v šetřeném případě byly u přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí naplněny všechny znaky pokračování v přestupku ve smyslu § 7 zákona o přestupcích.

101. S ohledem na vše výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

102. Podle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

103. Podle § 36 odst. 5 zákona je zadavatel oprávněn stanovit lhůty potřebné k průběhu zadávacího řízení. Délka lhůt musí být stanovena tak, aby byla zajištěna přiměřená doba pro vyžadované úkony dodavatelů.

104. Podle § 99 odst. 1 zákona zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci může zadavatel změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Změna nebo doplnění zadávací dokumentace musí být uveřejněna nebo oznámena dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna nebo doplněna.

105. Podle § 99 odst. 2 zákona platí, že pokud to povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace vyžaduje, zadavatel současně přiměřeně prodlouží lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. V případě takové změny nebo doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, prodlouží zadavatel lhůtu tak, aby od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku.

106. Dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté s výjimkou soutěže o návrh, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele, a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

Zjištěné skutečnosti z dokumentace o zadávání veřejné zakázky

107. Dle oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněného dne 29. 7. 2024 ve Věstníku veřejných zakázek končila původně stanovená lhůta k podání nabídek do zadávacího řízení dne 26. 8. 2024.

108. Vysvětlením zadávací dokumentace č. 1 ze dne 20. 8. 2024 obviněný prodloužil lhůtu pro podání nabídek do dne 30. 8. 2024 z důvodu administrativního pochybení, kdy při původním nastavení lhůty pro podání nabídek nezohlednil zadávací podmínky uvedené v čl. 13 zadávací dokumentace.

109. Vysvětlením zadávací dokumentace č. 3 ze dne 26. 8. 2024 obviněný prodloužil lhůtu pro podání nabídek do dne 10. 9. 2024 z důvodu, že rozhodl o *„úpravě časového harmonogramu plnění veřejné zakázky (původní termínu plnění díla 15.12.2024 se mění na 31.3.2025).“*

110. Vysvětlením zadávací dokumentace č. 6 ze dne 9. 9. 2024 obviněný z důvodu vypořádávání námitek, které mohlo mít vliv na zadávací dokumentaci, prodloužil lhůtu pro podání nabídek do dne 12. 9. 2024.

Právní posouzení

K nedostatečnému prodloužení lhůty pro podání nabídek

111. Úřad ohledně přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí v obecné rovině nejprve uvádí, že řádné stanovení zadávacích podmínek je jednou ze základních povinností zadavatele v zadávacím řízení a má výrazný dopad na jeho další průběh, neboť zadávací podmínky poskytují potenciálním dodavatelům stěžejní informace, na jejichž základě tito zvažují svoji účast v zadávacím řízení a na jejichž základě následně zpracovávají své nabídky. Zadávací podmínky definované v zadávací dokumentaci nebo v oznámení o zahájení zadávacího řízení proto musí být zásadně dodržovány po celý „život“ veřejné zakázky. Ačkoliv zadavatel vynaloží na přípravu zadávací dokumentace veškerou snahu, není možné vyloučit, že v průběhu lhůty pro podání žádosti o účast či lhůty pro podání předběžných nabídek nebo nabídek bude muset dle svých potřeb upřesnit či upravit zadávací podmínky. Zákon proto dává zadavateli možnost provést vysvětlení zadávací dokumentace dle § 98 zákona a změnu či doplnění zadávacích podmínek ve smyslu § 99 zákona. Pokud pak zadavatel spolu s vysvětlením zadávací dokumentace provede i změnu zadávacích podmínek, musí v souladu s ustanovením § 98 odst. 5 zákona postupovat podle ustanovení § 99 zákona.

112. Z ustanovení § 99 odst. 1 zákona vyplývá, že zadavatel je oprávněn změnit či doplnit zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci, a to za předpokladu, že ještě nedošlo k uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Zadavatel je povinen takovou změnu vždy uveřejnit nebo oznámit dodavatelům stejným způsobem jako původní (tj. doplňovanou, měněnou) zadávací podmínku.

113. Z dikce ustanovení § 99 odst. 2 zákona věty druhé zákona plyne, že jestliže zadavatel dojde k závěru, že jím provedená změna či doplnění zadávacích podmínek je způsobilá rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení (oproti stavu před změnou zadávacích podmínek), je povinen prodloužit dotčenou lhůtu tak, aby od okamžiku odeslání změny, resp. doplnění činila nejméně celou původní délku stanovenou zadavatelem. Je tomu tak proto, aby se zamezilo rozdílnému zacházení s těmi možnými dodavateli, jejichž účast byla úpravou zadávacích podmínek nově umožněna. Současně by zadavatel měl být vždy schopen odůvodnit, proč povaha provedené změny nevyžaduje prodloužení lhůty o celou svoji původní délku.

114. V šetřeném případě obviněný v rámci vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 rozhodl o změně termínu plnění veřejné zakázky, konkrétně o posunu termínu plnění ze dne 15. 12. 2024 na den 31. 3. 2025. Z tohoto důvodu obviněný rozhodl o prodloužení lhůty pro podání nabídek z dříve stanoveného data 30. 8. 2024 na den 10. 9. 2024, tj. přistoupil k prodloužení lhůty pro podání nabídek o 11 dnů.

115. K charakteru provedené změny a jejímu dopadu na okruh potencionálních účastníků zadávacího řízení Úřad uvádí, že se v daném případě jednalo o změnu spočívající v prodloužení termínu předmětu veřejné zakázky o dva a půl měsíce oproti původně stanovenému termínu. Dle Úřadu je termín plnění veřejné zakázky pro každého potenciálního dodavatele jednou ze zásadních skutečností, na jejímž základě se rozhoduje, zda se má zadávacího řízení vůbec zúčastnit. Pokud je termín plnění veřejné zakázky pevně dán, pak možnost jeho splnění musí dodavatel zkoumat

s ohledem na své personální možnosti, dispozici materiálovým vybavením apod. Dodavatel tedy předtím, než podá nabídku na veřejnou zakázku, musí nejen zvážit, zda je schopen požadovaný předmět veřejné zakázky v plném rozsahu splnit po věcné stránce, ale také, zda pro poptávané plnění disponuje zejména volnou personální, materiálovou či strojní kapacitou. Údaj o době, ve které bude muset plnění zrealizovat, je proto třeba pokládat za jednu z nejzásadnějších zadávacích podmínek, která hraje stěžejní roli v rozhodování dodavatelů o podání či nepodání nabídky na veřejnou zakázku.[12] Tato změna dle Úřadu proto mohla mít dopad na okruh potencionálních účastníků zadávacího řízení, neboť prodloužení termínu plnění o dva a půl měsíce mohlo motivovat další dodavatele k podání nabídky do zadávacího řízení. Jednalo se tak o změnu, která vyžadovala prodloužení lhůty k podání nabídek o její původní délku, tj. 31 dnů. Obviněný nicméně přikročil vysvětlením zadávací dokumentace č. 3 pouze k prodloužení této lhůty o 11 dnů, tedy přibližně o třetinu původní lhůty.

116. Úřad odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 5 A 21/2024-58 ze dne 31. 1. 2025, ve kterém tento soud potvrdil rozhodnutí obviněného ohledně nevyplacení části dotace z důvodu porušení zákona mimo jiné z důvodu, že tehdejší žalobkyně provedla změnu zadávací dokumentace ohledně změny termínu plnění ze 30 dnů na 60 dnů od uzavření smlouvy, aniž by prodloužila lhůtu pro podání nabídek takovým způsobem, aby od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace tato lhůta činila nejméně celou svou původní délku. Městský soud dal obviněnému v tehdejší věci za pravdu, že prodloužení lhůty pro podání nabídek o pouhé tři dny kratší oproti její původní délce je zásadním časovým úsekem, který mohl mít vliv na okruh potenciálních uchazečů. Pokud obviněný a Městský soud v Praze v tehdejší věci shledali, že již rozdíl tří dnů oproti původní lhůtě pro podání nabídek je schopný ovlivnit okruh potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku, lze dle Úřadu dospět k závěru, že prodloužení lhůty pro podání nabídek o dvacet dnů kratší, než byla původní lhůta pro podání nabídek, v nynějším případě též bylo schopno okruh potenciálních uchazečů ovlivnit.

117. Úřad výše uvedený posun termínu plnění tedy v příkazu považoval za změnu, která může mít vliv na okruh potenciálních uchazečů ve smyslu § 99 odst. 2 zákona, a to již s ohledem na to, že prodloužení termínu plnění může motivovat k podání nabídek dodavatele, který by nebyl schopen plnit veřejnou zakázku v původně stanoveném termínu. Z tohoto důvodu dospěl k závěru, že v daném případě je splněna podmínka uvedená v § 99 odst. 2 zákona spočívající v tom, že postupem obviněného došlo k takové změně zadávací dokumentace, která byla způsobilá rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení.

118. Obviněný ve vyjádření ze dne 20. 4. 2026 s tímto závěrem nesouhlasí. Dle obviněného změna termínu plnění nepředstavovala změnu, která by rozšiřovala okruh potenciálních dodavatelů. Úřad by se proto měl dle obviněného obrátit na subjekty působící na relevantním trhu s dotazem, zda by pro jejich rozhodnutí účastnit se předmětného zadávacího řízení mělo vliv, kdyby obviněný prodloužil lhůtu k podání nabídek na celou její původní dobu, tj. 31 dnů.

119. Úřad se nejprve vyjádří k tvrzení obviněného, že změna termínu plnění nebyla změnou, pro kterou bylo nutné prodloužit lhůtu k podání nabídek na celou její původní dobu. Úřad ohledně této otázky odkazuje na svou rozhodovací praxi, dle které je termín plnění veřejné zakázky pro každého potenciálního dodavatele jednou ze zásadních skutečností, na jejímž základě se rozhoduje, zda se má zadávacího řízení vůbec zúčastnit. A to s ohledem na jeho kapacitní možnosti, neboť musí počítat s tím, že předmětné plnění musí nejen v souladu se zadávacími

[12] Srov. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0131/2018/VZ-10511/2018/523/HVo ze dne 10. 4. 2018.

podmínkami vytvořit, ale i ve stanovených termínech řádně a kompletně dodat. Uchazeč si tedy před tím, než podá na veřejnou zakázku nabídku, musí nejen zvážit, zda je vůbec schopen požadovaný předmět veřejné zakázky v plném rozsahu věcně splnit, ale také, zda pro poptávané plnění disponuje v daném termínu volnou výrobní kapacitou. Údaj o době, ve které bude muset předmět plnění zrealizovat, je proto třeba pokládat za jednu z nejzásadnějších zadávacích podmínek.[13]

120. Úřad k tomu doplňuje, že pro posouzení, zda změna zadávacích podmínek může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, není rozhodující, zda dochází ke změně kvalifikačních či technických podmínek. I změna jiných zadávacích podmínek, zejména těch, které mají význam pro realizovatelnost plnění veřejné zakázky, může mít vliv na rozhodování dodavatelů o účasti v zadávacím řízení. Termín plnění přitom představuje jednu z klíčových obchodních podmínek, která může být pro některé dodavatele limitující z hlediska jejich kapacitních možností.

121. V projednávané věci došlo vysvětlením zadávací dokumentace č. 3 k prodloužení termínu plnění veřejné zakázky ze dne 15. 12. 2024 na den 31. 3. 2025, tedy o více jak tři měsíce. Dle rozhodovací praxe Úřadu již prodloužení termínu plnění v délce dvou měsíců nelze považovat za zanedbatelnou změnu původně stanoveného termínu plnění, naopak jde o změnu s potenciálem rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení.[14] V nyní projednávané věci obviněný netvrdí ani z ničeho nevyplynul důvod, pro který by prodloužení termínu plnění o více jak tři měsíce bylo možné považovat za zanedbatelnou změnu. Úřad je proto i nadále toho názoru, že změnu termínu plnění v projednávané věci je nutné považovat za změnu, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, a to již s ohledem na to, že prodloužení termínu plnění může motivovat k podání nabídek dodavatele, který by nebyl schopen plnit veřejnou zakázku v původně stanoveném termínu. V takovém případě je však obviněný povinen dle § 99 odst. 2 zákona prodloužit lhůtu k podání nabídek o její původní délku. Tato původní délka činí 31 dnů, přičemž obviněný lhůtu pro podání nabídek ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 prodloužil pouze o 11 dnů.

122. Co se týče požadavku obviněného na to, aby Úřad provedl šetření mezi dodavateli působícími na relevantním trhu ohledně toho, zda by prodloužení lhůty pro podání nabídek o původních 31 dnů ovlivnilo jejich rozhodnutí podat nabídku do předmětného zadávacího řízení, Úřad připomíná, že § 99 odst. 2 zákona hovoří o změně, *„která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení“,* nikoliv o změně, která by prokazatelně rozšířila daný okruh nebo která by jej musela rozšířit. Z formulace užité zákonodárcem v tomto ustanovení vyplývá, že porušením tohoto pravidla dojde již pouhou možností rozšíření okruhu možných účastníků zadávacího řízení, nikoliv reálným rozšířením. V dané věci tak dochází ke spáchání tzv. ohrožovacího přestupku, u kterého dle ustálené judikatury správních soudů není Úřad zásadně povinen prokazovat existenci konkrétního dodavatele, který by se při absenci pochybení obviněného mohl zadávací řízení zúčastnit nebo by podal nabídku.[15] Postačuje tak kvalifikovaná úvaha o tom, že postup obviněného byl objektivně způsobilý ovlivnit okruh potenciálních dodavatelů.

123. Nad rámec uvedeného Úřad podotýká, že v projednávané věci nejde o situaci, kdy by závěr o možné změně okruhu účastníků vycházel pouze z obecné úvahy, nýbrž je podpořen konkrétními skutečnostmi z dokumentace zadávacího řízení. Jak vyplývá z žádostí o vysvětlení zadávací

[13] Viz rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0730/2016/VZ-02805/2017/522/PKř ze dne 26. 1. 2017.
[14] Viz rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-17783/2022/500 ze dne 26. 5. 2022.
[15] Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 413/2017-39 ze dne 12. 4. 2018.

dokumentace, někteří dodavatelé výslovně poukazovali na nereálnost stanoveného termínu plnění a požadovali jeho podstatné prodloužení, přičemž po nevyhovění těchto požadavků do zadávacího řízení nabídku nepodali. Tyto skutečnosti potvrzují, že nastavení zadávacích podmínek bylo způsobilé ovlivnit jejich rozhodnutí o účasti v zadávacím řízení.

124. Na základě výše uvedené Úřad neshledal za potřebné k závěru o porušení § 99 odst. 2 zákona ze strany obviněného provádět šetření mezi dodavateli na relevantním trhu, zda by se při prodloužení lhůty k podání nabídek o její celou původní délku přihlásili do zadávacího řízení, jelikož pro naplnění skutkové podstaty daného přestupku postačuje potencialita rozšíření okruhu dodavatelů.

125. S ohledem na výše uvedené Úřad dospěl k závěru, že je v daném případě splněna podmínka uvedená v § 99 odst. 2 zákona, že postupem obviněného došlo k takové změně zadávací dokumentace, která byla způsobilá rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení. V takovém případě měl obviněný prodloužit lhůtu pro podání nabídek o celou její původní délku, jak vyžaduje § 99 odst. 2 zákona.

126. Úřad k výše uvedenému dodává, že jako prodloužení lhůty pro podání nabídek v rozporu s § 99 odst. 2 zákona neposuzoval celkové prodloužení této lhůty v délce 17 dnů, ke kterému došlo v průběhu zadávacího řízení a které zmiňuje obviněný ve vyjádření k podnětu, jelikož v návaznosti na předmětnou změnu termínu plnění veřejné zakázky bylo učiněno pouze prodloužení lhůty v rámci vysvětlení zadávací dokumentace č. 3, tj. v délce 11 dnů. Další prodloužení lhůty k podání nabídek tak nehrálo pro posouzení postupu obviněného roli.

127. Pokud jde o další znak skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, tj. způsobilost nezákonného postupu ovlivnit výběr dodavatele, Úřad opakuje, že k jeho naplnění postačí, pokud jednání zadavatele, kterým porušil pravidla stanovená zákonem pro zadání veřejné zakázky, bylo alespoň potenciálně schopné ovlivnit výběr dodavatele. Není rozhodující, zda k ovlivnění výběru dodavatele skutečně došlo, ale postačí eventuální možnost ovlivnění. Současně Úřad není povinen prokazovat, že zde existuje konkrétní dodavatel, který by se, nebýt pochybení obviněného, zadávacího řízení zúčastnil a mohl podat výhodnější nabídku. Postačí, aby Úřad učinil kvalifikovanou úvahu, z níž bude logickým a srozumitelným způsobem vyplývat, proč v důsledku pochybení obviněného může či mohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.

128. Úřad má za to, že v případě nezákonného postupu obviněného popsaného ve výroku II. tohoto rozhodnutí se potencialita vlivu na výběr dodavatele v podstatě překrývá s potencialitou rozšíření okruhu možných dodavatelů, neboť je-li zde možnost, že nabídku podá větší množství dodavatelů, rozšiřuje se s tím i možný okruh potenciálně vybraných dodavatelů.

129. Dále Úřad konstatuje, že byl naplněn i poslední znak skutkové podstaty přestupku v podobě zadání veřejné zakázky, neboť dne 15. 11. 2024 obviněný uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky s vybraným dodavatelem.

130. Úřad tedy uzavírá, že obviněný se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 99 odst. 2 zákona, když neprodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby od odeslání změny zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku, tj. 31 dnů, ačkoliv jeho postupem došlo k takové změně zadávací dokumentace, že mohlo dojít k rozšíření okruhu možných účastníků zadávacího řízení.

131. S ohledem výše uvedené skutečnosti Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení pokuty

132. Úřad považuje ve smyslu ustanovení § 150 odst. 1 správního řádu v návaznosti na § 90 zákona o přestupcích skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí.

133. Úřad se v souvislosti s rozhodováním o uložení pokuty nejprve zabýval tím, zda nedošlo k zániku odpovědnosti za tyto přestupky, zejména v souvislosti s uplynutím promlčecí doby [viz § 29 písm. a) zákona o přestupcích].

134. Podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona činí promlčecí doba u přestupků podle § 268 zákona 5 let.

135. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

136. Podle § 32 odst. 2 zákona o přestupcích se promlčecí doba přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

137. Ke spáchání pokračování v přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo spácháním posledního dílčího útoku daného přestupku, tedy dne 7. 5. 2025, kdy obviněný uzavřel dodatek č. 2 ke smlouvě na plnění veřejné zakázky. Od spáchání tohoto přestupku tak v době vydání tohoto rozhodnutí uplynul přibližně rok. Z výše uvedeného vyplývá, že promlčecí doba dle § 270 odst. 5 zákona ve vztahu k přestupku uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí neuplynula a odpovědnost obviněného za tento přestupek nezanikla.

138. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí došlo dne 26. 8. 2024, kdy obviněný prodloužil termín plnění veřejné zakázky vysvětlením zadávací dokumentace č. 3 v rozporu se zákonem. Od spáchání tohoto přestupku tak neuplynul v době vydání tohoto rozhodnutí ani rok a tři čtvrtě. Z výše uvedeného vyplývá, že promlčecí doba dle § 270 odst. 5 zákona ve vztahu k přestupku uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí neuplynula a odpovědnost obviněného za tento přestupek nezanikla.

139. Vzhledem ke zjištěným přestupkům a trvající odpovědnosti obviněného za tyto přestupky Úřad přistoupil k uložení pokuty.

140. Podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. V souladu s § 40 písm. b) zákona o přestupcích se ke zbylému protiprávnímu jednání obviněného přihlédne pouze co do výměry správního trestu, která bude o tyto okolnosti navýšena (uvedená mnohost přestupků jakožto přitěžující okolnost).

141. Tudíž Úřad aktuálně musí dle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích posoudit, který z přestupků, jež obviněný spáchal ve vzájemném souběhu, považuje za přísněji trestný, případně závažnější (a jaký přestupek by byl brán pouze jakožto přitěžující okolnost), přičemž následně určí, jakou pokutu by uložil, pokud by posuzoval všechny přestupky současně a ukládal pouze pokutu jedinou, a následně po zohlednění již uložené pokuty za sbíhající se přestupek určí „výslednou" výši pokuty za právě řešený přestupek. Úřad proto posoudil dotčené přestupky optikou toho, který z nich je přísněji trestný, případně závažnější.

142. V daném případě se obviněný dopustil celkem dvou přestupků dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona. Dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek podle odstavce 1, nepoužije-li se postup podle odstavce 3 nebo 5, uloží pokuta do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až e).

143. Dle smlouvy na plnění veřejné zakázky byla cena za plnění veřejné zakázky stanovena na 34 393 827,00 Kč včetně DPH. Horní hranice pokuty, kterou lze za každý ze spáchaných přestupků uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí uložit, je dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona tedy 3 439 383 Kč po zaokrouhlení.

144. Vzhledem k tomu, že za přestupky podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, kterých se obviněný dopustil, lze uložit shodnou maximální možnou hranici pokuty, nelze v konkrétním případě v souladu se zásadou absorpce uložit sankci za přísněji trestný ze spáchaných přestupků, jelikož žádný z přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, které obviněný spáchal, nelze považovat za přísněji trestný ve smyslu § 41 odst. 1 zákona o přestupcích.

145. Úřad tak vzhledem k výše uvedenému posoudil jako závažnější přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, a proto uložil sankci za tento přestupek, a to zejm. s ohledem na skutečnost, že přestupek uvedený v tomto výroku spočívá v provedení dvou podstatných změn závazku vyplývajícího ze smlouvy na plnění veřejné zakázky mimo zadávací řízení, což představuje přímé obcházení zákona, a tudíž se ze své podstaty jedná o závažnější porušení zákona, než je tomu u přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí, který spočívá v nedostatečném prodloužení lhůty pro podání nabídek, které dle Úřadu představuje nedostatečné naplnění povinností vyplývajících ze zákona.

146. Úřad v návaznosti na výše uvedené dále akcentuje, že ustanovení § 37 a § 38 zákona o přestupcích upravují demonstrativní výčet okolností, k nimž se přihlédne při určení výměry a druhu správního trestu, v daném případě pokuty.

147. Podle § 37 písm. a), c) a g) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti.

148. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi jeho spáchání a počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).

149. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku", Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění

znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 106/2012-45 ze dne 6. 6. 2013).

150. Co se týče závažnosti přestupku, Úřad uvádí, že přestupkem uvedeným ve výroku I. tohoto rozhodnutí spočívajícím v tom, že obviněný uzavřel dodatky č. 1 a 2, kterými prodloužil termín plnění veřejné zakázky takovým způsobem, že se jednalo o podstatnou změnu závazku, došlo k porušení právem chráněného zájmu spočívajícího v řádné hospodářské soutěži dle zákona. Právě tento právem chráněný zájem lze považovat za esenciální předpoklad transparentního vynakládání veřejných prostředků. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Proto je třeba jednání obviněného, který uzavřel dodatek č. 1 a 2, aniž by při jejich uzavírání postupoval v zadávacím řízení dle zákona, označit za typově jedno z vůbec nejzávažnějších.

151. K posouzení povahy a závažnosti předmětného pokračujícího přestupku Úřad konstatuje, že v šetřeném případě za nejzávažnější stupeň intenzity porušení zákona považuje postup obviněného spočívající v ignoraci ustanovení zákona a základních zásad, na nichž je tento zákon postaven, neboť takový postup zpravidla výrazně omezuje (případně dokonce vylučuje) hospodářskou soutěž. Tím, že obviněný v šetřeném případě umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku bez provedení nového zadávacího řízení, se dopustil velmi závažného porušení zákona, neboť svým postupem fakticky obešel zákon a nezadal plnění odpovídající dodatku č. 1 a 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení stanovených v § 3 zákona.

152. Úřad dále při zvažování výše pokuty přihlédl k následkům spáchání uvedeného přestupku. Úřad k tomu uvádí, že spáchání šetřeného přestupku vedlo k možnému vyloučení konkurence, neboť umožněním podstatné změny smlouvy byla způsobena situace, kdy mohlo dojít k omezení okruhu potenciálních dodavatelů, neboť se nemohli zadávacího řízení zúčastnit ti dodavatelé, kteří by byli schopni realizovat poptávané plnění veřejné zakázky v delším časovém úseku, než byl původně stanoven. Obviněný tak nenaplnil základní účel zákona, kterým je zajištění účinného konkurenčního prostředí a efektivní hospodářské soutěže.

153. Úřad v daném případě neshledal žádné polehčující okolnosti, které by měly vliv na výši uložené pokuty. Za přitěžující okolnost shledal spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí, přičemž nelze odhlédnout od skutečnosti, že toto jeho nezákonné jednání by nebylo možno při samostatném posuzování v žádné případě hodnotit jako nezávažné. Žádné další polehčují ani přitěžující okolnosti Úřad v šetřeném případě neshledal.

154. Úřad dále uvádí, že v souladu s § 37 písm. g) zákona o přestupcích při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédl k povaze činnosti obviněného.

155. V souladu s § 37 písm. i) zákona o přestupcích Úřad rovněž ověřil, že k žádné části jednání, jímž byl přestupek spáchán, nedošlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

156. Kromě výše uvedeného má Úřad při stanovení konkrétní výše sankce povinnost zohlednit i dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí

a samotným potrestáním obviněného za spáchání daného přestupku (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015). Přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí byl spáchán posledním dílčím útokem, tedy uzavřením dodatku č. 2 smlouvy na plnění veřejné zakázky, tj. dne 7. 5. 2025. Od spáchání tohoto přestupku do vydání tohoto rozhodnutí tak uběhlo přibližně rok. Dle Úřadu vzhledem k výše uvedenému od spáchání přestupku neuplynula dosud taková doba, která by svou délkou odůvodňovala snížení pokuty. Jinými slovy, podle Úřadu nelze uvedenou dobu považovat za takovou, která by měla významně ovlivnit výši uložené sankce ve smyslu výše citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně.

157. Úřad se dále zabýval tím, zda přestupek, za nějž je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného. Při tomto posouzení Úřad vycházel z právní úpravy obsažené v zákoně o přestupcích, jakož i z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Rozšířený senát NSS v rozsudku č. j. 5 As 98/2022-51 ze dne 9. 10. 2025 zdůraznil, že aktuálně účinné znění zákona o přestupcích představuje ucelený a předvídatelný systém pravidel pro posuzování souběhu přestupků a jejich trestání, přičemž hmotněprávní důsledky souběhu přestupků jsou úzce a neoddělitelně provázány s procesní úpravou společného řízení a rozhodným mezníkem pro časové vymezení vícečinného souběhu přestupků je okamžik zahájení řízení o některém z nich. Přestupek spáchaný až po zahájení řízení o jiném přestupku již s tímto přestupkem netvoří souběh ve smyslu zákona o přestupcích, neboť o takových přestupcích nelze podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích vést společné řízení. NSS současně uvedl, že za této právní úpravy již není namístě vymezovat souběh přestupků analogií z trestního práva, neboť zákonodárce otázku časového ohraničení souběhu řeší přímo a výslovně. Rozšířený senát NSS se dále zabýval významem § 37 písm. b) zákona o přestupcích, podle něhož se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení. NSS dovodil, že toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy společné řízení podle § 88 zákona o přestupcích mohlo a mělo být vedeno, avšak z určitého důvodu vedeno nebylo. Naopak v situacích, kdy zákon o přestupcích vedení společného řízení výslovně vylučuje (tedy právě u přestupků spáchaných po zahájení řízení o jiném přestupku podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích), nelze § 37 písm. b) zákona o přestupcích chápat jako prostředek k dodatečnému zohlednění jiných přestupků obviněného při ukládání správního trestu. V takových případech by uplatnění zásady absorpce bylo v rozporu se zjevně projeveným úmyslem zákonodárce, který přestupky spáchané po zahájení řízení o jiném přestupku záměrně vyňal z režimu společného projednání a úhrnného trestání.

158. Na základě výše uvedených východisek Úřad posoudil, zda v projednávané věci existuje důvod přihlédnout k jiným souběžným přestupkům obviněného ve smyslu § 37 písm. b) zákona o přestupcích, o nichž nebylo rozhodnuto spolu s právě projednávaným pokračujícím přestupkem ve společném řízení, ačkoliv to podle zákona o přestupcích přicházelo v úvahu.

159. Úřad konstatuje, že z úřední činnosti zjistil, že pokračující přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí je v souběhu s přestupkem obviněného spáchaným dne 16. 5. 2024 projednávaným v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0063/2026/VZ, které bylo zahájeno dne 26. 1. 2026. V uvedeném správním řízení bylo dne 27. 2. 2026 vydáno rozhodnutí č. j. ÚOHS-07758/2026/500 z téhož dne, kterým Úřad obviněnému uložil pokutu ve výši 25 000 Kč za spáchání pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, v rozhodném znění, kterého se obviněný dopustil tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když v období od 8. 2. 2024 do 16. 5. 2024 úplatně pořídil od různých

dodavatelů plnění, jehož předmětem jsou cateringové služby, bez provedení zadávacího řízení nebo jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele. Celková cena plnění pravidelně pořizovaného v období od 8. 2. 2024 do 16. 5. 2024 postupem mimo zadávací řízení činila částku 1 511 579,00 Kč vč. DPH, a horní hranice možné pokuty ve smyslu § 268 odst. 2 písm. a) zákona (10 % z celkové ceny plnění pravidelně pořizovaného v období od 8. 2. 2024 do 16. 5. 2024 postupem mimo zadávací řízení) tedy činila po zaokrouhlení částku 151 158 Kč. Dané rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-17496/2026/163 ze dne 18. 5. 2026.

160. Úřad dále konstatuje, že z úřední činnosti zjistil, že přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí je v souběhu i s přestupkem obviněného spáchaným dne 7. 8. 2024 projednávaným v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0915/2025/VZ, které bylo zahájeno dne 1. 12. 2025. V uvedeném správním řízení bylo dne 22. 1. 2026 vydáno rozhodnutí č. j. ÚOHS-02863/2026/500 z téhož dne, kterým Úřad obviněnému uložil pokutu ve výši 26 000 Kč za spáchání pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, v rozhodném znění, kterého se obviněný dopustil tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 citovaného zákona, když v období od 26. 7. 2024 do 7. 8. 2024 úplatně pořídil plnění spočívající v poskytování právních služeb a zadal tak ve výroku I. předmětného rozhodnutí vymezené podlimitní veřejné zakázky na služby bez provedení zadávacího řízení nebo jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele. Celková cena plnění pravidelně pořizovaného v období od 26. 7. 2024 do 7. 8. 2024 na základě jednotlivých objednávek uvedených ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS 02863/2026/500 postupem mimo zadávací řízení činila dle výše uvedeného rozhodnutí Úřadu 1 483 898,63 Kč, a horní hranice pokuty ve smyslu § 268 odst. 2 písm. a) zákona (10 % z celkové ceny plnění pravidelně pořizovaného v období od 26. 7. 2024 do 7. 8. 2024) tedy činila po zaokrouhlení 148 390 Kč. Dané rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-11925/2026/161 ze dne 31. 3. 2026.

161. Úřad dále konstatuje, že z úřední činnosti zjistil, že přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí je v souběhu i s přestupkem obviněného spáchaným dne 22. 4. 2024 projednávaným v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0171/2026/VZ, které bylo zahájeno dne 10. 3. 2026. V uvedeném správním řízení bylo dne 26. 5. 2026 vydáno rozhodnutí č. j. ÚOHS-18988/2026/500 z téhož dne, kterým Úřad obviněnému uložil pokutu ve výši 87 000 Kč za spáchání pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, v rozhodném znění, kterého se obviněný dopustil tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když v období od 20. 9. 2022 do 22. 4. 2024 úplatně pořídil plnění spočívající v organizačním zajištění akcí uvedených ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-18988/2026/500 pro své potřeby, tedy zadal ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-18988/2026/500 vymezené veřejné zakázky na služby, které jsou dle své předpokládané hodnoty veřejnými zakázkami podlimitními nebo nadlimitními, bez provedení zadávacího řízení, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele. Celková cena plnění pravidelně pořizovaného v období od 20. 9. 2022 do 22. 4. 2022 na základě objednávek uvedených ve výroku I. daného rozhodnutí postupem mimo zadávací řízení činila 4 556 649 Kč a horní hranice pokuty ve smyslu § 268 odst. 2 písm. a) zákona (10 % z celkové ceny plnění pravidelně pořizovaného v období od 20. 9. 2022 do 22. 4. 2022) tedy činila po zaokrouhlení 455 665 Kč.

162. Úřad konstatuje, že má-li uložit obviněnému pokutu za přestupek, který je v souběhu s jiným přestupkem, za který již byla obviněnému uložena pokuta, pak s ohledem na to, že nemá zákonné

zmocnění zrušit předcházející „výrok o trestu“, lze absorpční zásadu aplikovat pouze tím způsobem, že v rámci uložení pokuty za přestupek, o němž rozhoduje později, zohlední předchozí uloženou pokutu za přestupek, jenž je s nyní sankcionovaným přestupkem v souběhu. Vyhodnotit přitom musí souběh daných přestupků tak, jako by postupoval v případě, kdy by byly oba sbíhající se přestupky řešeny ve společném správním řízení.

163. Úřad shledal, že ve všech čtyřech případech se obviněný dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, tj. ve všech případech tak platil i stejný zákonný předpoklad o možné výši pokuty dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona. Porovnáním skutečné hranice maximální možné pokuty pak Úřad dospěl k závěru, že jako nejpřísněji trestný je třeba považovat pokračující přestupek, jehož se obviněný dopustil dle výroku I. tohoto rozhodnutí, neboť v nyní projednávaném případě je hranice maximální možné pokuty (3 439 383 Kč) vyšší než v případě projednávaném ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0915/2025/VZ (148 390 Kč), ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0063/2026/VZ (151 158 Kč). a ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0171/2026/VZ (455 665 Kč).

164. Ve vztahu k aplikování tzv. absorpční zásady proto Úřad sděluje, že považuje za nejpřísněji trestný ze sbíhajících se přestupků ten, jehož spáchání obviněným Úřad konstatoval ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Z tohoto důvodu je možné v nyní posuzovaném případě uložit pokutu v maximální výši 3 439 383 Kč. Ve vztahu ke sbíhajícím se přestupkům Úřad sděluje, že je přičítá obviněnému coby přitěžující okolnost. V tomto kontextu tak Úřad v rámci aplikování tzv. absorpční zásady s ohledem na výše uvedené konstatuje, že pokud by posuzoval všechny čtyři přestupky současně a ukládal pouze jedinou pokutu, uložil by nyní pokutu ve výši 260 000 Kč. Úřad přihlédl k již uložené pokutě za sbíhající se přestupky, kdy tedy od částky pokuty, kterou by uložil ve společném řízení, Úřad odečetl pokutu již uloženou v rozhodnutí č. j. ÚOHS-07758/2026/500 (25 000 Kč), rozhodnutí č. j. ÚOHS-02863/2026/500 (26 000 Kč) a rozhodnutí č. j. ÚOHS-18988/2026/500 (87 000 Kč), a obviněnému tak v projednávané věci uložil konečnou výši pokuty tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

165. Úřad dále při určení výše pokuty přistoupil k posouzení ekonomické situace obviněného, neboť v určitém případě se uložená pokuta může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z návrhu rozpočtu obviněného na rok 2026, který tvoří podklad tohoto rozhodnutí, vyplývá, že obviněný kalkuluje s příjmy ve výši 18 832 358 735 Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že uloženou pokutu nelze v tomto případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).

166. Úřad doplňuje, že pokuta uložená obviněnému jako zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mj. dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Úřad dále uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Korektivem tu tedy nemůže být tento nepříznivý zásah samotný, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru.

167. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty posoudil stanovenou výši pokuty vzhledem k okolnostem případu, jako dostačující. Uložená pokuta tak naplňuje dostatečně obě shora uvedené funkce právní odpovědnosti.

168. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností a důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti, Úřad obviněnému uložil za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí pokutu ve výši, která odpovídá závažnosti spáchaného přestupku a všem dále zohledněným skutečnostem a která naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

169. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet místně příslušného Celního úřadu v Praze – zřízený u České národní banky číslo 3754-67724011/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku IV. tohoto rozhodnutí – uložení úhrady nákladů řízení

170. Podle § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.

171. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

172. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.

173. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 2 500 Kč.

174. Jelikož v daném případě Úřad zahájil správní řízení z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

175. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2026000223.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Ing. Petr Vévoda

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát
Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy